

**Матеріали
до
проведення
уроків
трудового
навчання
в
5-9 класах**

**ВІДДІЛ ОСВІТИ ДРАБІВСЬКОЇ РАЙДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
ДРАБОВО – ПРИСТАНЦІЙНА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА
I – III СТУПЕНІВ
ДРАБІВСЬКОЇ РАЙОННОЇ РАДИ**

**Матеріали зібрані і упорядковані згідно програми для
загальноосвітніх навчальних закладів затверджені
Наказом Міністерства освіти і науки України від
07.06.2017 № 804.**

**Вчитель трудового навчання
Кондратюк Тетяна Віталіївна**

Посібник містить матеріали що відповідають оновленій програмі для загальноосвітніх навчальних закладів «Трудове навчання. 5-9 класи».

Тут зібрано зразки технологічних карт та довідковий матеріал для роботи за цією програмою для класів, що не поділяються на групи .

У книзі є посилання на Інтернет - ресурси.

Видання призначене для вчителів трудового навчання загальноосвітніх навчальних закладів та учнів.

Вступ

Однією з основних цілей шкільної освіти сьогодні є підготовка молодих людей, які володіють професійною мобільністю, орієнтуються в нових виробничих умовах, оволодівають новими знаннями, вміннями та навиками, необхідними для виконання трудових функцій у світі, що безперервно змінюється. Учень сучасної школи в ході технологічної підготовки повинен навчитися основним раціональним прийомам набуття знань, бачити їх можливості та області застосування, а також шляхи свого професійного самовизначення з урахуванням особистісних особливостей і стану здоров'я. У всій країні утверджується ідея про необхідність зміщення акценту в бік більш глибокої технологічної підготовки, безперервне здійснення якої забезпечує освітня галузь «Технологія». Знання, набуті учнями в процесі вивчення її розділів, повинні, з одного боку, максимально сприяти їх професійній адаптації, з іншого – формувати технологічну культуру. Тому, до основних напрямів діяльності учнів і вчителя щодо викладання трудового навчання за новим змістом відносяться, перш за все:

- систематичне використання в роботі з учнями матеріально-технічної бази майстерні;
- формування у школярів психологічної, етичної та практичної готовності до праці;
- формування трудових навичок і вмінь, технічних, технологічних, конструкторських і первинних економічних знань, необхідних для участі в суспільно-корисній, продуктивній праці;
- застосування знань з основ наук у трудовій діяльності;
- розширення й поглиблення політехнічного кругозору учнів, ознайомлення їх із загальними науковими основами та єдиними організаційно-економічними принципами сучасного виробництва;
- ознайомлення з масовими робочими професіями, формування стійких інтересів до певних видів праці, спонукання до свідомого вибору професії та отримання первинної професійної підготовки.

Широта і багатоплановість цілей і завдань трудової підготовки учнів обумовлюють необхідність використання різноманітних шляхів їх здійснення. Досягти успіху в трудовій підготовці учнів можна лише за умов використання в сукупності різних методів, що дозволяють залучити школярів до творчої трудової діяльності.

5 клас

Технологія (з грец. **ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ** — наука про майстерність, спосіб виробництва) — це сукупність прийомів і способів обробки або переробки сировини, матеріалів з метою отримання виробів.

Предмет праці — об'єкт, на який людина діє в процесі трудової діяльності, перетворюючи його в потрібний виріб. Якщо людина вимішує тісто, то тісто — предмет праці. Предметом праці є металева заготовка, яку токар обробляє на верстаті.

Засоби праці — це знаряддя праці (обладнання, машини, механізми, інструменти), за допомогою яких людина, діючи на предмети праці, виготовляє вироби.

Робоча зона — це простір, у межах якого можна дістати необхідний інструмент або матеріал при зручному положенні частин тіла.

Конструкційні матеріали — це матеріали, які застосовують у виробництві для виготовлення різноманітних виробів.

Тканина — це різновид конструкційних матеріалів.

Текстильне волокно - це волокно яке використовують для виготовлення пряжі, ниток, тканих і нетканих матеріалів.

Текстильні волокна поділяють на **натуральні та хімічні**.

Натуральні волокна - наявні в природі.

Рослинного походження: бавовна, льон, коноплі, джут, агава та інші.

Тваринного походження: натуральний шовк, вовна.

Мінерального походження (гірська порода) — азбест .

Хімічні волокна отримують штучним способом із різних матеріалів — продуктів переробки деревини, нафти, газу, вугілля тощо. Хімічні волокна мають властивості, яких не мають натуральні волокна, і доповнюють або замінюють їх. До хімічних волокон належать капрон, лавсан та ін.

Тканина — текстильний виріб, виготовлений переплетенням ниток у процесі ткання на ткацькому верстаті.

Ниткою основи називають нитку, що йде уздовж тканини.

Ниткою піткання називають ту нитку, яка йде упоперек тканини.

Пруг — щільний край тканини, утворений уздовж нитки основи, завдяки якому тканина не обсипається.

Зрізом називають обрізаний край тканини.

Ширина тканини — відстань від пруга до пруга.

Довжина тканини — довжина ниток основи в рулоні тканини.

Аплікація (від латини — applicatio) накладання, пристосовування, приєднання до якоїсь поверхні.

Аплікація як технологія пройшла довгий шлях використання і збагатилася різними засобами фіксації (закріплення) на різних поверхнях ([нитками](#) на [тканинах](#), [клеями](#) на твердих поверхнях тощо). Аплікацією буде називатись і готовий виріб, створений у такий спосіб.

Види аплікації

- **предметна аплікація** — це зображення окремих предметів.
- **сюжетна аплікація** відображає події, явища, складається з декількох різних фігур.
- **декоративну аплікацію** можна складати з геометричних і рослинних елементів та візерунків народного орнаменту.
- **пласку аплікацію** виконують вирізуванням деталей із тканини, шкіри та інших матеріалів і нашиванням або наклеюванням їх на основу.
- **об'ємна аплікація** - пришивають чи приклеюють на основу тільки частини окремих елементів. Крім того, об'ємну аплікацію виготовляють, підкладаючи під деталі аплікації вату, синтепон, ватин, шматочки байки, фланелі тощо.

- **абстрактна аплікація** передбачає спрощене зображення загальної картини, позбавленої конкретності.
- **силуетна аплікація** полягає в зображенні певних силуетів людей, тварин, птахів, рослин, предметів.

Гармонійне поєднання кольорів

Рожевий	Чорний, блакитний, фіолетовий
Жовтогарячий	Фіолетовий, блакитний, коричневий
Жовтий	Зелений, червоний
Зелений	Коричневий, жовтий, синій, рожевий
Синій	Жовтий, жовтогарячий, рожевий
Фіолетовий	Рожевий, білий
Червоний	Зелений, сірий, чорний
Коричневий	Блакитний, сірий

Шаблон (з нім. schablone — зразок) — пристосування, за допомогою якого виготовляють однакові за формою, розміром деталі та вироби.

Флізелін від нім. Vlieseline — назва класу папероподібних нетканих матеріалів на основі проклеєних і непроклеєних, модифікованих і немодифікованих целюлозних волокон.

Копіювальний папір — тонкий папір з нанесеним на одну із сторін шаром фарби; призначений для отримання декількох копій документа або малюнка.

Робоча нитка — нитка в голці, якою шиють або вишивають.

Бісер — маленькі декоративні скляні намистини з отвором для нанизування на нитку, волосінь або дріт.

Блискітка (лелітка) — плоска лусочка з блискучого матеріалу з отвором для протягування нитки.

Вишивка — це один із найулюбленіших і найпоширеніших в Україні видів декоративно-ужиткового мистецтва.

Проектування (з лат. *projectus* — кинутий уперед задум) — процес створення проекту майбутнього об'єкта та способів його виготовлення.

Основними видами робочої документації є :

- **ескіз виробу** — це конструкторський документ, виконаний без застосування креслярських інструментів (від руки) з дотриманням на око пропорцій між частинами предмета;
- **креслення** — це графічне зображення виробу або його складової частини, виконане за допомогою креслярських інструментів на папері, із зазначенням розмірів, масштабу та інших даних, необхідних для його виготовлення і контролю;
- **наочне зображення** — це зображення, на якому показано видимими три боки предмета.

Міні-маркетингове дослідження — це вид діяльності, який за допомогою збору інформації, опитування та анкетування дає можливість спроектувати виріб, що відповідатиме бажанням і потребам споживачів.

Анкета (з фр. *enquete* — розслідування) — це ряд питань, на які опитуваний має дати відповіді.

Інтер'єр (з фр. *interieur* — внутрішній) — оздоблена внутрішня частина будинку.

Побутовий електроприлад — це електричне або електромеханічне обладнання, що виконує корисну роботу в домашньому господарстві, наприклад, приготування їжі, прибирання, нагрівання, прання тощо.

Столова білизна — це скатертини, рушники та серветки.

Скатертина — символ хатнього достатку і показник культури й порядку в домі. На свята стіл найчастіше застеляють білою скатертиною.

Традиційним для українського стола є використання вишитих рушників.

Серветка — невеликий (звичайно квадратний) шматок тканини або спеціального паперу, який використовують під час споживання їжі, щоб дотримуватися чистоти та охайності за столом, а також для витирання рук і губів. Серветки бувають полотняні й паперові.

Столовий посуд — це посуд, що слугує для подавання та споживання страв.

Столові прибори — це предмети для споживання їжі: ложки, вилки, столові ножі, палички для їжі.

Сервірування столу — це підготовка стола до споживання їжі.

Етикет (від фр. *étiquette* — етикетка, напис) — установлені норми поведінки та правила ввічливості людей у суспільстві в цілому та за столом, зокрема.

Етапи проектування

I. Організаційно-підготовчий етап

- Опрацюй потреби, які допоможуть тобі визначитись із темою проекту.
- Сформулюй мету і завдання власної проектної діяльності.
- Здійсни міні-маркетингові дослідження, спрямовані на вибір об'єкта проектування та доцільність його виготовлення.
- Підготуй історико-технологічну довідку про об'єкт проектування.
- Відшукай за допомогою різних інформаційних джерел моделі-аналоги виробів, здійсни їх аналіз та визнач шляхи удосконалення, або вибери кращі ідеї для реалізації у власному проекті.

II. Конструкторський етап

- Виконай конструювання виробу.
- Підбери матеріали для роботи та опиши конструкцію твого майбутнього виробу.
- Склади перелік відповідних інструментів, пристосувань і обладнання для роботи.

III. Технологічний етап

- Визнач оптимальні технології виготовлення проектного виробу таклади технологічну карту на його виготовлення. • Виготов спроектований виріб, дотримуючись правил безпечної праці.

IV. Заключний етап

- Здійсни економічні розрахунки собівартості виробу.
- Створи рекламу для готового виробу або проекту в цілому. • Проаналізуй власну діяльність на кожному з етапів проектування та зроби від повідні висновки.

Листівка.

Листівка - відкритий лист на цупкому прямокутному аркуші паперу, що містить зазвичай адресу, поштову марку та зображення з одного боку і текст повідомлення з іншого.

На лицьовому боці листівки знаходиться будь-яке повноформатне зображення, а її зворотна частина призначена для написання повідомлення і адреси отримувача та відправника, а також для наклеювання поштової марки. Часто марка друкується на листівці. Листівка може бути і не поштовою. В цьому випадку на ній немає поштової марки, це просто картка з цупкого паперу (картону) за розміром звичайного конверту.

Історія виробу

Загальновідома історія листівки як поштової картки налічує понад 140 років. За такий тривалий термін існування листівки, її зовнішній вигляд та призначення неодноразово змінювалися.

В Японії, наприклад, перші листівки були подвійними, тобто такими, як і в сучасному розумінні.

використовувати значно раніше.

Перші листівки, випущені у 1893 року, зовсім не призначалися для надсилання поштою - їх продавали як сувеніри. Листівку, як поштову картку для відкритих листів почали

Моделі аналоги

Листівки бувають: стандартні, фото-листівки, музичні, 3D, hand-made листівки, музичні та інші.

Необхідні матеріали для виробу:

- кольоровий папір і картон,
- олівець,
- ножиці,
- клей
- канцелярський ніж.

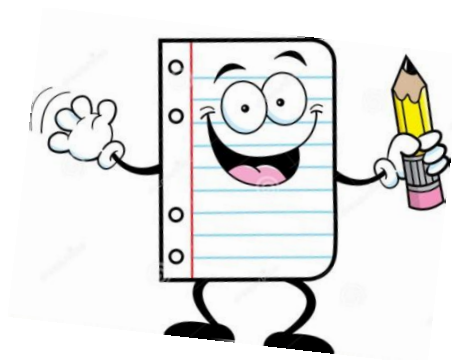
Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1.	Зі звичайного паперу А4 виріж пелюстки ромашки та круглу серединку.	
2.	Приклей пелюстки до середини квітки. Зроби ще одну таку саму ромашку.	

3.	Склеї дві квіточки між собою. На верхню ромашку наклеї жовтий кружечок.	
4.	Візьми жовтий (або який тобі найбільше подобається) картон, зігни його навпіл. Це заготовка для майбутньої листівки. На першій сторінці виріж отвір у формі ромашки. Щоб було легше, спочатку зроби шаблон на білому папері та обведи отвір на жовтому.	
5.	5. Всередину, на третю сторінку листівки приклей мальовничий дизайнерський папір з візерунком або кольоровий папір.	
6	На першу сторінку приклей ромашку та божу корівку. Намалюй її, зроби аплікацію або знайди відповідну картинку в мережі, роздрукуй та виріж.	

Заклучний етап

Оцінка собівартості

Торбинка для дрібничок.

Тканинний мішечок із зав'язками – це сама універсальна упаковка практично для будь-якого подарунка, починаючи з маленьких ювелірних прикрас і закінчуючи об'ємними наборами з кількох предметів

Моделі аналоги

Матеріали та інструменти:

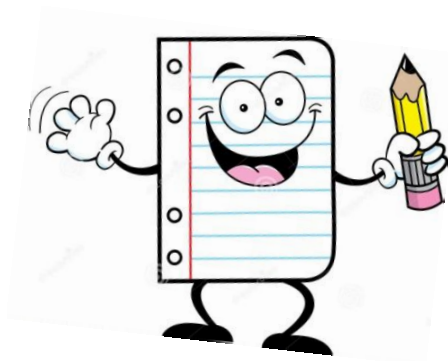
- льняна тканина;
- тканина з квітковим принтом;
- смужка мережива;
- міцна нитка;
- стрічка або шнурок;
- шпильки;
- ножиці;
- голка; закрійна крейда.

Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1.	Отже, виріжте 4 кусочки тканини розміром 15х18 см. Звичайну ляну тканину будемо використовувати для лицьового боку, а яскраву для виворітного.	
2.	Далі складіть два кусочки тканини (простий і яскравий) лицьовою стороною всередину. Таким же чином з'єднаємо інші два кусочки тканини, використовуючи для цього шпильки.	
3.	Відступивши 1 см. від краю, зшийте «швом назад голку» верхній край тканини.	
4.	Відігніть край тканини і пропрасуйте гарячою праскою.	
5.	Тепер необхідно розкрити кусок тканини, що у нас вийшов. Від середини відступіть 1 см. І пришийте мереживну смужку на звичайній лляній тканині. Те ж саме зробіть і на іншому куску тканини.	
6.	З'єднайте два шматочки тканини лицьовими сторонами, щоб дві мереживні смужки стикалися.	

7.	По всьому периметру з'єднайте шматочки тканини шпильками. Починаючи з нижньої сторони і відступивши 1 см. зшийте краю тканини, закріпіть шов за 3 см. від початку .	
8.	Обріжте кутики.	
9.	Через отвір (3 см.) виверніть тканину на лицьову сторону. Вручну зашийте отвір, що залишився. Тепер необхідно сформувати мішечок: для цього просуньте яскраву тканину в звичайну лляну тканину, як показано на фото.	
10	Додайте шнурок або стрічку, щоб зав'язати мішечок – і чудовий аксесуар готовий!	

Заключний етап
Оцінка собівартості

Прикраси з ниток та бісеру

Ручна робота, завдяки своїй філігранності, затраченої праці та унікальності завжди цінувалася, тому предмети, зроблені вручну, у всі часи коштували дорожче, ніж ті ж самі, але виготовлені на фабриці. Це ж твердження стосується і прикрас. Кольє, сережки, браслети зробити самим зовсім нескладно, тим більше що матеріали для них можна використовувати самі прості – від гудзиків до полімерної глини і ниток.

Браслети своїми руками можна сплести з паракорда, шкіри, бісеру, ниток, паперу і навіть пластикової пляшки та полімерної глини, з використанням намистин і шнурків.

Шамбала – популярний вид браслетів в усьому світі. Їм надаються містичні й охоронні властивості, які залежать від складу каменів, які використовувалися в процесі виготовлення і настрою майстра.

Вироби аналоги

Матеріали:

- 10-15 намистин, це може бути як пластик, так і напівдорогоцінне каміння;
- два шнура, «ледачий» близько 60 сантиметрів, другий «робочий» – 180 сантиметрів;
- застібка;
- суперклей;
- ножиці.

Технологічна картка

№	Зміст роботи	Зображення
1	Браслет Шамбала виготовляють в техніці макраме. Вив'язуючи квадратні вузли навколо основи. Щоб виконати перший вузол слід закріпити нитки при допомозі скотчу на поверхні стола, чи шпильки на диванній подушці.	
2	Покладіть нитку 1 поверх центральної нитки, другу – над першою, потім під центральною.	
3	Тепер протягніть нитку 2 через петлю наліво, потягніть, щоб затягнути вузлик.	
4	Нитка № 1 у вас по праву руку, нитка № 2 - по ліву. Пропустіть нитку 1 над центральною ниткою. Нитку 2 над ниткою 1, а потім під центральною ниткою. Тепер протягніть нитку 2 вверх наліво від першої нитки через петлю, так щоб нитка 1 залишилась справа.	

5	Один квадратний вузол готовий. Тепер зав'яжіть ще декілька вузлів. Чим більше вузлів, тим довший буде браслет.	
6	Нанижть першу намистину на центральну нитку.	
7	Зав'яжіть 1 квадратний вузол під намистиною, щоб вона добре трималась під час носіння, та нанижть другу.	
8	Коли нанизані і закріплені всі намистини вров'яжіть 4 квадратні вузли.	
9	Останній вузол слід зав'язати дуже туго і відрізати нитку залишивши кінчик довжиною 3 мм . Припаліть край нитки при допомозі запальнички., потім закріпіть клеєм.	
10	З'єднуємо кінці браслета замком «кіска». Для того, щоб виготовити кріплення складаємо дві нитки кпаю паралельно одна одній. В поперек кладемо допоміжну нитку давжиною 50 см. Зав'яжіть квадратний вузол на паралельно складених кінцях браслета.	
11	Зав'яжіть декілька вузлів, так, щоб вистачило зазвичай близько 10. Краї останнього вузла затягніть. На нитки одягніть намистини, зробіть на кінцях ники вузлики , краї припаліть та закріпіть клеєм.	

Підставка під горнятко.

Багато людей вважають, що підставка під горнятко -це нікому не потрібна надмірність і досить наявності вдома або в офісі звичайного блюдця. В взагалі-то все правильно, однак носитися постійно з блюдцем, перетягуючи його з робочого місця на кухню і назад не дуже зручно, а залишати блюдце на столі - не естетично. Так що підставки під горнятка все-таки потрібні. Їх можна поставити на робочому столі і нікуди не прибирати, при цьому вони не будуть псувати зовнішній вигляд і заважати робочому процесу.

Моделі аналоги

Підставки бувають: плетені, в'язана, дерев'яна підставка з нанесеним малюнком і покрита лаком зручна, практична і досить симпатично виглядає, підставка з гудзиків.

Інструменти і матеріали:

- льняна тканина;
- два СД-диски;
- ножиці;
- декоративний шнур;
- шматочок крейди ;
- швейна голка; - катушкові тики в тон тканини.

Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1.	На шматочки лляної тканини докладемо два СД-диску і обведемо кожен по колу за допомогою крейди або простого олівця. Далі зробимо припуски на шви, в результаті чого отримаємо ще одне коло, більше попереднього по діаметрі приблизно на півтора-два сантиметри	
2	Акуратно викроюємо за допомогою ножиць по лінії кола більшого діаметра дві деталі майбутньої підставки для гарячої чашки.	
3	Потім беремо голку з ниткою і густими стібками, наметочним швом прошиваємо по колу меншого діаметру одну і другу тканинну деталь підставки.	
4	З тильної сторони однієї тканинної деталі вставляємо один СД-диск і стягаємо нитку, так щоб вийшло, що тканина щільно облягла диск з одного боку. Теж саме робимо і з другим диском.	
5	Далі з'єднуємо обидва диска тильною стороною всередину і зшиваємо з між собою вручну швом «через верх» щільними тугими стібками.	
6	Щоб приховати не дуже привабливий бічний шов, маскуємо його декоративним шнурком або мереживом. Також можна обв'язати шов по колу гачком і виконати невеликі ажурні рюшечки.	

Лялька-мотанка.

Мотанка - це оберіг, який використовували для захисту будинку і сім'ї від сил зла. Лялька у предків символізувала мудрість, материнство і зв'язок поколінь. Оберіг передавали від матері до дочки, з покоління в покоління, тим самим пов'язуючи рід воєдино. У цій статті ви дізнаєтеся, як зробити найпростішу ляльку-мотанку. Зараз це сувенір. Але якщо поставитися до виготовлення серйозно, вкласти сакральний сенс, то виріб стане оберігом.

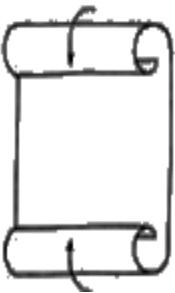
Вироби аналоги

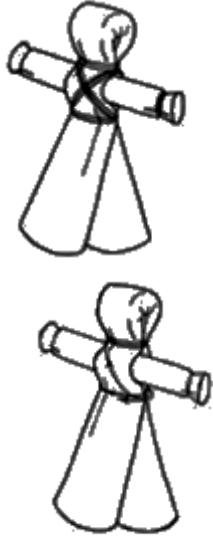

Інструменти і матеріали :

- *Тканина, переважно бавовняна, червоного або білого кольору;*
- *Товста, міцна нитка;*
- *Стрічки різних кольорів;*
- *Вата або синтепон;*
- *Ножниці;*
- *Муліне.*
- *Фурнітура*

Технологічна карта

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Починаємо з голови. Для цього нам знадобиться шматок тканини 10 на 30 см, маленький клубок вати та нитка. Відрізаний шматок тканини необхідно скласти навпіл по ширині. Змотуємо шматочок вати в круглу форму. До центру лінії вигину кладемо шматочок вати і формуємо голову мотанки. Фіксуємо отриману форму, обмотуємо кілька витків нитки навколо.	
2	Приступаємо до формування ручок. Беремо шматочок тканини, скручуємо його в тугий рулон. Один край рулону складаємо в куточок, фіксуємо його ниткою. Так ми отримаємо маленьку долоньку.	
3	Нитку не обрізаємо, а обмотуємо нечастими витками ручку, добираємося до іншого краю рулону. Там робимо другу долоньку, закріплюємо і зайве обрізаємо. Наші ручки готові!	

4	Беремо в руки частину з головою. Вставляємо ручки між двома половинками матеріалу. Туди ж додаємо грудочку вати, формуємо тулуб. Обмотуємо лінію талі на ляльці за допомогою ниток. Залишилося нарядити лялечку в сорочку або сукню і зафіксувати на талії. Наш оберіг готовий! Це найпростіший спосіб без зшивання окремих елементів.	
---	--	---

М'яка пласка іграшка.

Історична довідка.

Іграшка споконвіку була невід'ємною складовою життя людини — в історичних музеях всього світу демонструють глиняні, металеві, дерев'яні іграшки різних часів та народностей, за ними вивчають культуру та побут людей.

Основне призначення іграшки — бути забавою для дитини, одночасно розвивати інтелект та привчати до певних практичних дій (брязкальце для немовляти, зменшені копії машин, побутових речей та приладів, інструментів, ляльки, іграшкові тваринки, тощо).

Сучасні іграшки мають різне призначення: розвиваючі іграшки для дітей, декоративні іграшки для прикраси житла, колекційні іграшки, народні іграшки, ритуальні іграшки, ляльки для театральних вистав, іграшки-сувеніри.

Матеріали для виготовлення м'якої іграшки : штучне хутро з ворсом різної довжини, різноманітна тканина, шматочки шкіри — натуральної та штучної.

Оздоблювальні матеріали: відрізки стрічок, мережива, тасьми, резинки.

Фурнітура: гудзики та намистини, кліпси, підвіски, ланцюжки.

Нитки вишивальні, швейні та для вязання..

Клей — ПВА, ТИТАН, плавкий силиконовий клей.

Наповнювач - синтепон, поролон, синтепух, холлофайбер, вату, обрізки тканини.

Вироби агалогі

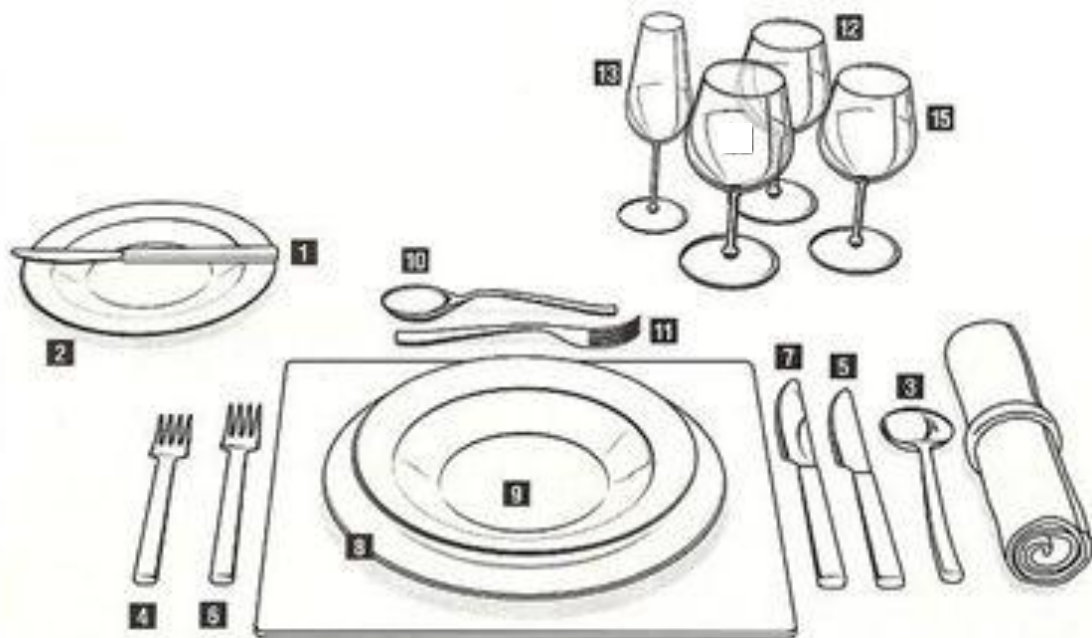
Технологічна карта

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Складіть дві деталі лицьовим боком всередину, виворітним назовні. Порівняйте зрізи та заколійте шпильками.	
2	Зметайте деталі, залишаючи незащитим отвір для вивертання виробу. Отвір залишайте у непомітному місці іграшки. Вийміть з виробу шпильки.	
3	Зшийте деталі, залишаючи незащитим отвір для вивертання виробу. Видаліть нитки наметування.	
4	Виверніть виріб на лицьовий бік, ретельно виправляючи всі частини іграшки.	
5	Наповніть тулуб іграшки синтепоном, починаючи з вушок, лапок.	
6	Акуратно зашийте залишений отвір.	
7	Оформіть мордочку тваринки. Вдягніть іграшку, доповніть образ аксесуарами.	

Сервірування столу

Сервірування столу передбачає правильне розташування столових приборів та предметів його оформлення: скатертини, посуду, приборів, серветок.

Сервірування столу:

1 — ніж для вершкового масла; 2 — піріжкова тарілка для хліба і масла; 3 — ложка для перших страв; 4 — виделка для млрепродуктів; 5 ніж для морепродуктів; 6 — виделка столова; 7 — столовий ніж; 8 — підставочна тарілка; 9 — супова тарілка; 10 — десертна ложка; 11 — десертна виделка; 12 — склянка (бокал) для води; 13 — бокал для компоту; 14 — серветка.

ПОБУТОВІ ЕЛЕКТРОПРИЛАДИ

До сучасного побутового електрообладнання належать різні категорії товарів, без більшості яких неможливий побут сучасних людей. Холодильники, пілососи, пральні машини, електропраски, радіоприймачі, відеокамери, телевізори, калькулятори — побутові електроприлади.

Різновиди побутових електроприладів

На сучасній кухні використовують різне електричне обладнання, без якого не можна уявити сучасне життя та приготування їжі.

Для приготування їжі використовують нагрівальні електроприлади: електроплити, мікро хвильові печі, духові шафи, тостери.

Щоб прискорити приготування їжі, сучасні господарки використовують блендери, міксери, електром'ясорубки, соковижималки, мультиварки тощо.

Для зберігання та охолодження продуктів у господарстві користуються холодильниками й морозильними камерами.

Не можна уявити сучасне життя без аудіо- й відеотехніки: телевізора, DVD-програвача, ігрових приставок, музичних центрів.

Правила користування побутовими електроприладами

1. Ознайомитися з інструкцією користування електроприладом.
2. Користуватися тільки справними електроприладами.
3. Побутові електроприлади вмикати й вимикати лише в присутності дорослих.
4. Не вмикати одночасно велику кількість електроприладів. Від цього перегріваються електропровідники й може виникнути пожежа.
5. Перед умиканням електропобутових приладів у мережу перевірити, чи не зіпсований електрошнур.
6. Вилку електрообладнання вмикати й вимикати з розетки, тримаючись за її корпус лише сухими руками.

7. Праски, тостери, духові шафи, обігрівачі й інші електронагрівальні прилади ставити на металеві та керамічні підставки.
8. Під час роботи з міксерами, блендерами, соковижималками й електром'ясорубками звертати увагу на рухомі гострі частини приладів, що можуть поранити.
9. Не залишати на тривалий час увімкнені електроприлади без нагляду.
10. Після закінчення роботи вчасно вимикати електроприлади.

Пам'ятайте!

Електроприлади несуть не лише користь, а й небезпеку. Якщо ви помітили несправності, зокрема пошкоджений корпус, відсутність світіння індикаторної лампочки, оголений шнур, зміну швидкості роботи або невластиві звуки — користуватися такою побутовою електротехнікою заборонено! Порухення правил безпечної праці з побутовими електроприладами та електроустановками може загрожувати здоров'ю та життю.

6 клас

Тканини виготовляють на ткацьких верстатах з *ниток*.

Нитки, у свою чергу, виробляють скручуванням *пряжі*.

Пряжа виготовляється з маленьких, тонких, гнучких *волокон*.

Натуральні текстильні волокна бувають *рослинного* і *тваринного* походження.

Волокна рослинного походження поділяються на дві великих групи: *бавовняні* та *луб'яні*.

Волокно бавовни збирають з бавовнику — багаторічної теплолюбної рослини. Нині сировина потрапляє до нашої країни із Середньої Азії, Казахстану, Єгипту та інших країн.

Луб'яні текстильні волокна отримують із стебел і листя деревних і трав'янистих рослин.

Найбільш тонкими, гнучкими та м'якими серед луб'яних волокон є *волокна льону*.

Пряжа — це нитка, утворена в процесі прядіння скручуванням позовжньо і послідовно розташованих волокон.

Прядінням називається процес скручування волокон, у результаті якого з волокнистої маси отримують пряжу.

Переплетення ниток — це порядок взаємного перекриття ниток основи нитками підкання.

Візерунком переплетення називають малюнок, який отримують на поверхні тканини завдяки переплетенню ниток.

Схемою переплетення називають графічне зображення переплетення ниток.

Рапорт — це ткацький візерунок, який ритмічно повторюється. На схемах рапорт позначають жирною лінією.

Полотняне переплетення ниток у тканині — найпростіше. Нитки основи та підкання чергуються через одну.

Властивості текстильних матеріалів:

- **геометричні властивості** - довжина та ширина тканини, її товщина;
- **оптичні властивості** — це здатність тканини викликати у людини зорові відчуття кольору, блиску, білизни та прозорості;
- **механічні властивості** - міцність, зносостійкість, зминальність, драпірувальність.

Технологічні властивості - здатність протистояти різанню, ковзанню, обсипанню, прорубуванню, зсіданню, розсуненню ниток у швах, а також здатність до формування в процесі волого-теплової обробки.

Гігієнічні властивості - нешкідливість тканин для організму людини, ступінь комфортності. Вона залежить від їх повітропроникності, пилоємності, теплозахисних властивостей, гігроскопічності тощо.

Повітропроникність — здатність тканин пропускати повітря. **Пилоємність** — здатність тканини затримувати пил та інші забруднення. Тканини з ворсом, шорсткою поверхнею мають найбільшу пилоємність.

Теплозахисні властивості характеризуються здатністю тканини зберігати тепло, яке виділяється тілом людини. Залежать від її товщини та визначаються видом волокна, пряжі, щільністю та обробкою тканини.

Гігроскопічність — здатність тканини поглинати з навколишнього середовища вологу і випаровувати її.

Асортиментом називають - сукупність тканин, різноманітних за структурою та зовнішнім виглядом, виготовлених з різної сировини, але призначення яких однакове.

Канва — це спеціальна тканина полотняного переплетення з дуже розрідженою структурою.

Нитки муліне — бавовняні кручені нитки для вишивання.

Мерсеризовані бавовняні нитки типу «ірис» — це кручені нитки з сильним шовковистим блиском.

Льняні нитки з давніх часів були найпоширенішими в Україні.

Вовняні нитки — кручені нитки незначної та середньої товщини, які використовують для вишивання на щільних та важких тканинах.

Шовкові нитки бувають: ***шовк-сирець*** — некручений шовк, ***шовк-підкання*** — слабо кручений, ***шовк-основа*** — м'який шовк подвійного скручування, ***муслін*** — найтонший кручений шовк, ***креп*** — дуже кручений шовк.

Люрекс - металізовані нитки.

Декоративне мистецтво — це вид художньої діяльності, у результаті якої створюють різноманітні декоративні предмети: тканини, вироби з глини, деревини, металу, соломі тощо.

Ужиткове мистецтво — це вид художньої діяльності, націлений на створення предметів практичного призначення.

Вишивка — один із найбільш поширених видів декоративно-ужиткового мистецтва, в якому орнаментальне або сюжетне зображення на тканинах, шкірі, повсті* виконується різними ручними або машинними швами.

Вишивка виконує функції — естетичну, пізнавальну, комунікаційну.

Композиція (від лат. Compositio — складання, з'єднання) — це творче поєднання різних елементів (мотивів) узору в єдине ціле та розташування їх на виробі. Ці елементи повинні бути однакові за змістом, кольором та формою.

Орнамент (від лат. ornamentum — прикрашати) — візерунок або узор, побудований на ритмічному повторенні геометричних елементів, стилізованих тваринних чи рослинних мотивів.

Види орнаментів:

- **геометричний орнамент**- складається з геометричних елементів (мотивів) — кіл, трикутників, ромбів, кривульок, ліній, хрестів;
- **рослинний орнамент** - зі спрощеного зображення рослинних мотивів — квіток, листя, дерев;
- **зооморфний орнамент** - поєднує зображення птахів, тварин тощо;

- **антропоморфний орнамент** - складається зі спрощених зображень людей.

Орнамент залежно від композиційного розміщення узорів на виробі буває:

- **стрічковий** — у вигляді прямої чи криволінійної орнаментальної смужки, що прикрашає середину виробу або обрамляє його краї;
- **сітчастий** — вся поверхня виробу заповнена узором;
- **центральный, або розетковий** — окремі елементи орнаменту, вписані в квадрат, коло, ромб або багатокутник, розміщені у центрі виробу.

Стилізація — це творча переробка форм реального світу з найбільшим художнім узагальненням.

Ескіз — це малюнок, виконаний від руки, без застосування креслярського приладдя з дотриманням на око пропорцій між частинами предмета.

Схема — це візерунок, сюжетний малюнок або пейзаж, розкладений на окремі квадрати із зазначенням кольорів.

Види вишивальних технік та швів:

- **поверхнево-нашивна техніка** пояснюється способами виконання, тобто вишивання на поверхні тканини. До них належить дуже велика група швів, серед яких: *штанівка, козлик, оксамитовий шов, хрестик прямий та хрестик косий, качалочки, лічильна гладь, заволокання, занизування, низь, ретязь, набирування* та ін.
- **Наскрізнi техніки виконують** на попередньо прорідженій тканині полотняного переплетення. Це усі види мережок та змережувальні шви, а також мережки плетенням по тканині.

Техніки за способом виконання поділяють:

- **вільні техніки** вишивання виконують за заздалегідь наміченими контурами узорів, при цьому змінюється довжина стібків.
- **лічильні шви** - рахують кількість ниток тканини.

Техніки вишивання є:

- **однобічні** - утворюють візерунок лише з лицьового боку виробу, а з виворітного будуть видимими лише окремі стібки та переходи ниток. До таких швів належать: хрестик, тамбурний шов, верхоплут, кручений шов, городоцький шов (мал. 127).
- **Двобічні** - узор майже однаковий з обох боків тканини: штапівка, коса та пряма гладь (лиштва), двобічний хрестик, рушникові шви.

Китиця — жмуток ниток, шнурків і т. ін., зв'язаних з одного кінця до купи, що є прикрасою, оздобою чого-небудь.

Торочки — суцільний ряд кінців ниток, що вільно звисають із країв тканини; тасьма з таким рядом ниток.

Бахрома (з араб. «musharramat» — мережива) — тасьма з нитками (м'якими волокнами, шнурками), що вільно звисають. Використовується як обшивка країв одягу, скатертини тощо з кручених або іншої форми шовкових, вовняних, срібних або золотих ниток, а також як прикраса до меблів, абажурів.

Апретування (підкрохмалювання) — надання тканині жорсткості за допомогою крохмального розчину.

Прибирання житла :

- **щоденне** - протирання пилу, підмітання та вологе протирання підлоги, витрушування та прибирання постільної білизни, змивання пилу та сміття з підвіконь і меблів на кухні, миття посуду, провітрювання кімнат.
- **щотижневе** прибирання проводиться раз на тиждень і дуже схоже на щоденне. Тільки робити його необхідно більш ретельно
- **генеральне** прибирання квартири (будинку) проводиться дватри рази на рік.

Мийні засоби для прибирання житла:

- **для підлоги** — допомагають видаляти пил та плями і попереджають забруднення поверхні підлоги;

- **для меблів** — видаляють пил та плями, покривають меблі захисним покриттям;
- **для ванної та санвузла** — видаляють мікроби, гриби та вапно, слугують для вибілювання та захисту сантехніки;
- **від накипу** — *видаляють вапно та накип з нагрівальних елементів та блискучих поверхонь сантехніки;*
- **для скла** — запобігають псуванню поверхні скла й очищують його від плям та пилу;
- **поліролі** — видаляють жирові плями з поверхонь корпусних та полірованих меблів, надають їм блиску і створюють захисну плівку від пилу, бруду та пошкоджень;
- **для знежирення поверхонь** — видаляють жир з поверхонь меблів та кухонного обладнання.

Фактори, що впливають на стан волосся:

- догляд за волоссям;
- спосіб життя;
- особливості харчування;
- дія температурних змін (сонце, переохолодження тощо);
- стан нервової системи, стресові ситуації (чим частіше людина переживає стрес, тим повільніше у неї росте волосся);
- порушення обмінних процесів в організмі;
- вікові особливості (з віком волосся втрачає пігмент і міцність).

Гольниця.

Який предмет необхідний кожній рукодільниці? Звісно ж гольничка! Цього разу працюватимемо над створенням оригінальної гольнички. Зробити її своїми руками можливо практично з будь-якого матеріалу. Але цього разу ми будемо виготовляти не банальну подушечку округлої форми, а оригінальну гольничку у вигляді черепашки.

Гольничка - потрібна річ в домі, а ще гарний подарунок.

У кожного, хто займається шиттям, велика кількість різноманітних голок. Їх так важко тримати в порядку. Адже вони постійно падають на підлогу і втрачаються. Щоб працювати з голками стало набагато зручніше, слід зробити спеціальне сховище. Гольниця своїми руками дозволить вам прикрасити ваш швейний куточок, позбутися клаптиків і не боятися втратити численні голки.

Вироби-аналги

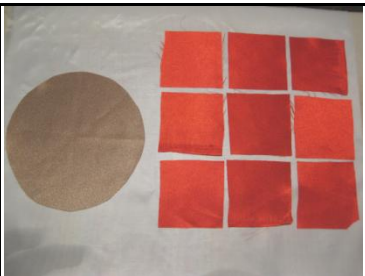
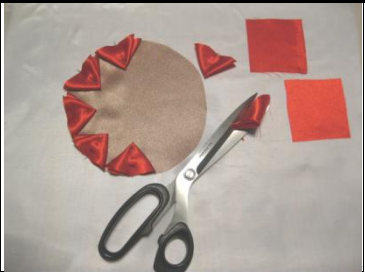
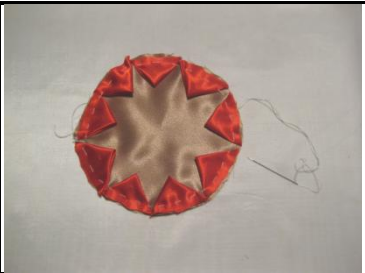

Матеріали та інструменти:

- *тканина*
- *синтепон – для наповнення деталей.*
- *ножиці – маленькі для відрізання ниток;*
- *голка для зшивання деталей виробу;*

Технологічна карта

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1.	Вирізати з атласної тканини (золотистого кольору) коло діаметром 11,5см та дев'ять квадратиків (червоного кольору) розміром 5см.	
2.	Перегорнути квадратні клаптики два рази, зрізати кут і рівномірно розподілити їх на круглій тканині.	
3.	Пришити їх по колу швом «вперед голка». Кінці ниток не закріплювати.	
4.	Із ватину виготовити кульку і зшити верхівку щоб міцніше трималася.	
5.	Ватинову кульку вкласти в середину тканини, яку потім стягнути.	

6.	Вирізати з жовтого атласу коло діаметром 5-6см. і прошити його стібками «вперед голка» по колу, в середину вкласти трішки ватину та стягти.	
7.	І пришити його непомітними стібками.	
8.	Виріб готовий для використання.	

Заключний етап

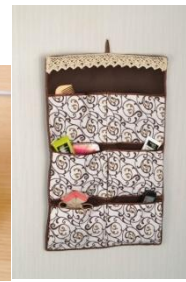
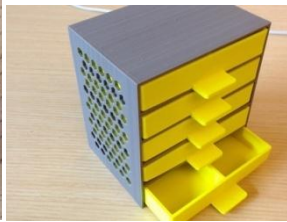

Оцінка собівартості

Органайзер для рукоділля.

Органайзер ([англ. organizer](#)) — невелика [книга](#), що служить для організації персональної інформації, такої як важливі події, контакти та ін. Сучасні органайзери існують у вигляді [програм](#) для [комп'ютерів](#) (включаючи кишенькові) та [мобільних телефонів](#). Органайзер (несесер) - спеціальний контейнер (сумка, барсетка, гаманець, скринька, футляр та ін) для дрібних предметів. Використовується для зберігання приладдя гігієни, косметики, манікюру, шиття, рукоділля та ін Як правило, в Несесері для кожного предмета є спеціальна [чарунка](#) (відсік), завдяки чому предмети не змішуються.

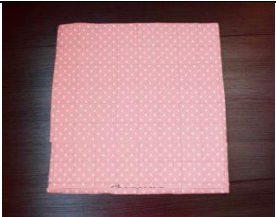
Вироби аналоги

Інструменти і матеріали

- *два види бавовняної тканини,*
- *картон,*
- *нитки в тон,*
- *ножиці,*
- *голка,*
- *4 ґудзики, намистини.*

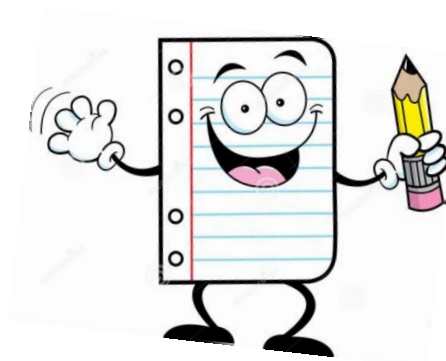
Технологічна картка

№	Зміст роботи	Зображення
1	Викроємо 3 деталі. 2 квадрати - розміром 40*40 см з бавовняної тканини різних кольорів та квадрат з синтепону 38*38 см.	
2	Розстрочити 1 викроєний квадрат.. Для цього треба взяти один квадрат з бавовняної тканини (той, який буде з лицевої сторони), покласти на нього синтепон, зафіксувати булавками, намітити середні лінії. Рівно прошити клітинкою.	
3	З'єднуємо викроєні квадрати. Для цього розстрочений з синтепоном квадрат накладаємо на бавовняний квадрат (виворітна сторона виробу). З'єднуємо краї, швом «назад голку» залишивши отвір для вивертання.	
4	Формуємо основу органайзера. Для цього складаємо випрасуваний квадрат навпіл, відміряємо по 11 см від кожного кутка і проводимо крейдою лінію по якій треба прокласти шов «вперед голку».	
5	Потім розвернути складений квадрат і також відміряти і відкласти по 11 см від кожного кута та прокласти ручну строчку.	
6	Надаємо форму органайзеру. Розправляємо зшиті кути. Формуємо квадратне дно.	

7	Кутики відгинаємо вниз закріплюємо стібками до стінок органайзера.	
8	Місця кріплення кутиків можна прикрасити гудзиками, намистинами, стрічками.	
9	Трикутні карманчики розправляємо.	

Заклучна частина

Серветка

За Далем серветка - шмат камчатной або браной тканини для утірки за столом, або мала скатертина, нерідко кольорова, на чайний столик; ширінка, утиральник, столечнік.

За Ушаковим - хустка для утирання губ; маленька скатертина для невеликого столу. Цей такий звичний для сучасної людини аксесуар має історію, що налічує більше трьох з половиною тисяч років. І нехай в сучасному побуті різноманітність серветок не зрівняти з тим, що малося на зорі їх виникнення, зате у нас немає подібних, що використовувалися в глибокій старовині.

Першим матеріалом, використаним «для утірки» були - фігові листи. Вони вживалися ще в Давньому Єгипті, учасники трапези не зглянулися до того, щоб торкатися цих предметів руками: слуги, обходячи їх, зобов'язані були витирати уста панів. В античні часи римляни, а потім і греки налагодили для цієї мети виробництво пластин з алебастрових волокон, які коштували дуже дорого, а значить, були дозволені тільки знаті, і очищалися над вогнем. Полотняні серветки - також винахід римлян, він припав якраз на хронологічну межу старої і нової ери. Спочатку вони були виключно іменними і прикрашалися вишитими вензелями з ініціалами господарів.

Поширення серветок по Європі проходило нерівномірно. Швидше й ширше вони входили в ужиток в тих країнах, де чоловіки за традицією носили бороди, які, як відомо, мають особливість утримувати крихти та інше. Звичай користуватися серветками був заведений спільно з іншими європейськими манерами Петром I. Тоді, до речі і виникло привітання «Салфетка Вашої ласки!» Поступово вони стали атрибутом приданого нареченої, предметом, що демонструє мистецтво вишивки.

Паперові ж серветки з'явилися лише в ХХ столітті і поява їх пов'язана, з наслідками Першої світової війни. Якраз перед її початком компанія «Кімберлі-Кларк» вивчила у Німеччині експеримент виготовлення

целюлозної вати, освоїла його і почала випуск. Використовувалася продукція для пов'язок, протигазових фільтрів, набивання рятувальних жилетів. Після закінчення війни виникло затоварення складів незатребуваними замовленнями та втратила попит на продукцію і фірма почала шукати шляхи конверсії, побудови мирної бізнес-лінійки. Одним з виходів і стало виробництво серветки.

В даний час вже не прийнято, заправляти її кутом за комір. Тепер необхідно розгорнувши, покласти її на коліна; пальці витирати верхньою поверхнею серветки, не знімаючи серветку з колін, а губи - одноразово доторкнувшись серветкою, дотримуючись двома руками. Після їжі її складають і залишають праворуч від тарілки.

Моделі-аналоги

Інструменти та пристосування для вишивання:

- *п'яльці;*
- *наперсток;*
- *голки;*
- *сантиметрова стрічка;*
- *нитки;*
- *ножиці*

Технологічна картка

№ з/п	Послідовність виконання	Графічне зображення
1	Скласти схему узору на папері	
2	Підготувати тканину – канву. Канва, ножиці.	
3	Підбір кольорів ниток .	
4	Вишивання різними кольорами за інструкційною картою	

Рухома іграшка.

Народна рухома іграшка «руханка» - давня по своєму походженню. В ній відображаються цінні традиції різьби і розпису . Переваги цього виду народної творчості пов'язані з розвитком дерев'яної іграшки як побочної допоміжної галузі столярної справи. Майстер рубав сокирою дім, різну селянську увар і знаряддя праці, а з відходів попутно виготовляв іграшкові меблі, коней і інші іграшки.

Іграшки - руханки можна виготовити і з картону. Вирізати деталі потрібно точно. Товщину шипів і пазів змінюйте в залежності від товщини використаного матеріалу. Спочатку переведіть їх на кальку. Кальку положіть на картон. Потім під кальку положіть копіювальний папір. Між калькою і копіювальним папером покладіть лист білого паперу, щоб креслення, зроблене на кальці було добре видно.

Прикріпіть кальку до картону кнопками. Переводити креслення потрібно твердим, заточеним олівцем. Прямі лінії потрібно переводити під лінійку, кола - циркулем. Коли креслення буде переведено, вийміть нижні кнопки, прикріплені до картону. Перевірте, чи всі лінії переведені, потім приступайте до вирізання.

Особливо уважно потрібно вирізати виступи і пази. Правильно вирізані виступи і пази при збиранні повинні щільно входити одне в одне і триматися без клею.

Перед вирізанням пазів і отворів слід обережно користуватись канцелярським ножом.

Після цього проробіть попереднє збирання речі. В разі необхідності виступи і пази підріжте . Коли всі деталі будуть вирізані, їх необхідно обклеїти кольоровим папером , тканиною, чи білим папером, а потім розмалювати.. Зберіть деталі іграшки на кріплення, виступи склейте клеєм ПВА.

Розмальовуюючи українську народну іграшку необхідно врахувати:

- історію виникнення іграшки;
- її функції в історичному розвитку;
- зв'язок з іншими видами мистецтв;
- характерні ознаки української народної іграшки;
- традиційні образи та сюжети;
- особливості техніки виготовлення та естетичного оформлення іграшок різних видів;
- манеру оздоблення, властиву даному майстру;
- урахування регіональної специфіки.

Вироби аналоги

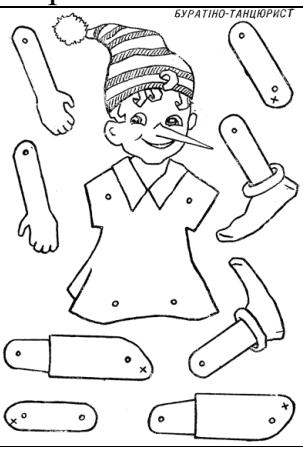
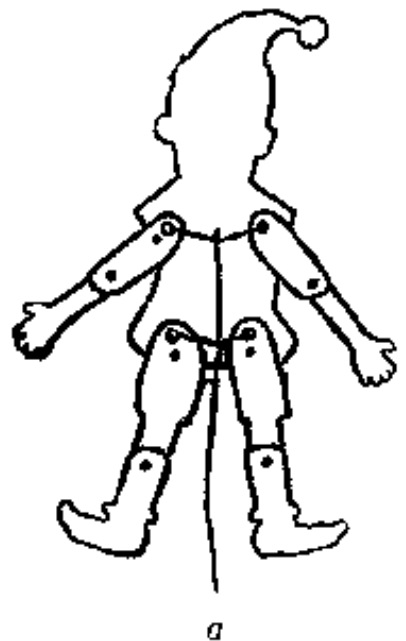
"Буратіно-танцюрист"

Іструменти і матеріали:

- *картон,*
- *кольоровий папір,*
- *кусочки тканин*
- *ножиці,*
- *канцелярський ніж*
- *гуаш*
- *простой олівець,*
- *пензлик,*
- *клей*
- *проволока,*
- *зубочистка,*
- *голка чи шило*

Технологічна картка

№	Зміст роботи	Зображення
1	Обводимо шаблони на картоні. Розміщувати шаблони слід компактно . обов'язково наносимо місця проколів в точках з'єднання. Вирізати потрібно дев'ять деталей: тулуб, чотири деталі ніг і чотири деталі рук.	
2	Якщо картон тонкий вирізуємо кожну деталь двічі та склеюємо між собою.	
3	Проробіть попереднє збирання іграшки. В разі необхідності виступи і пази підріжте .	
4	Обклейте деталі кольоровим папером , тканиною, чи білим папером, а потім розмалюйте.	
5	Зберіть деталі іграшки на кріплення. На зубочистки скріплюють деталі ніг і рук.	
6	Потім у місцях, позначених на руках і ногах хрестиками, вставляють шпильки з круглими головками і на зворотній стороні круглогубцями загинають їх кінці на гачок, як показано на рис. 1, б.	
7	Через отвори булавками прикріплюють до тулуба руки та ноги так, щоб загнуті гачки були назовні. До гачків, що в руках і ногах, прив'язують міцні нитки, причому так, щоб при вертикальному положенні рук і ніг нитки були натягнуті. До ниток, які з'єднують гачки ніг і рук, прив'язують довгу нитку	

Пазли

Пазл – це малюнок, який складається з окремих шматочків. Вони можуть

бути найрізноманітнішої форми, різнитися за розмірами і кількістю фрагментів.

Така гра, що розвиває пам'ять, логічне мислення, уяву та увагу. Його можна змайструвати власноруч, причому зробити це досить просто.

В якості матеріалу можна взяти все що завгодно: картон, фанеру, пластик, дерево, метал, загалом, все те, що можна обробити, щоб отримати потрібну форму.

Деталі зазвичай роблять з міцного картону, щоб вони не деформувалися під час неодноразових збірок. Є великі пазли на м'якій основі. Існують також пазли, деталі яких зроблені з дерева, пластика.

Історія цього винаходу сягає своїм корінням у 18 століття.

Вироби аналоги

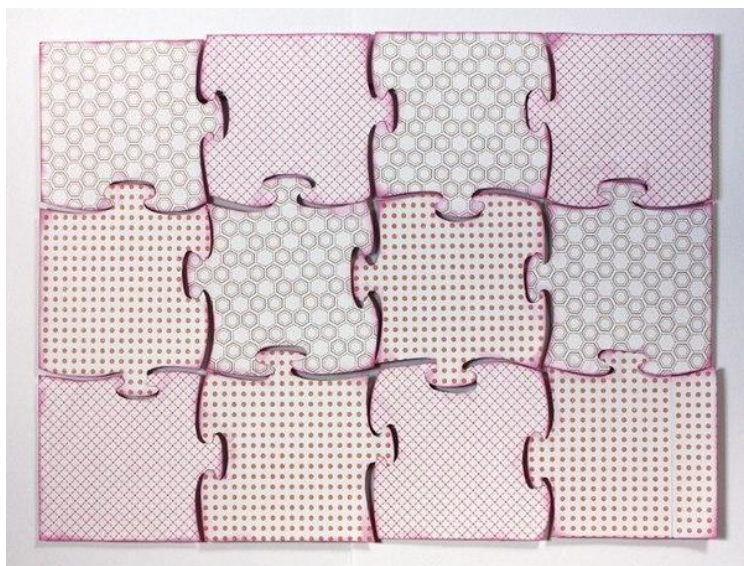

Основа для фотоколажу «Пазли»

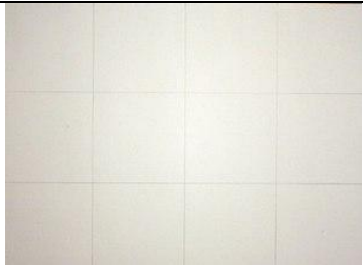
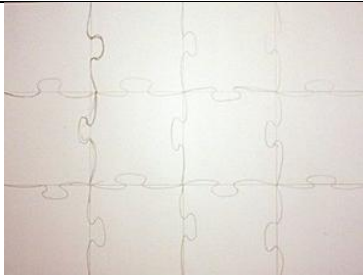
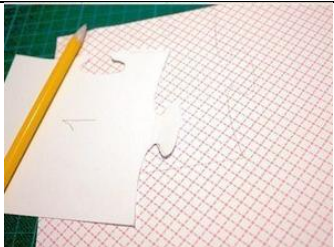

Матеріали та інструменти :

- Картон
- Простий олівець
- Ножниці
- Папір обгортковий
- Гофрований картон
- Двосторонній скотч

Технологічна картка

№	Зміст роботи	Зображення
1	Малюємо на картоні сітку з 12 квадратів (розмір відповідає розміру фото) 15х15	
2	Від руки зверху домальовуємо пазли. З'єднання не повинні бути дуже широкими, щоб було більше місця для фото та прикрас.	
3	Вирізаємо шаблони. Нумеруємо кожен пазл.	
4	За шаблонами з обгорткового паперу вирізаємо лицеву сторону пазла. Приклеюємо.	
5	На зворотню сторону приклеюємо гофрований картон, укріплюємо пазли.	
6	Приклеюємо пазли на основу. Відстань між ними 0,5 см. За допомогою скотчу прикріплюємо фото. Прикрашаємо.	

Декоративні квіти.

Люди завжди захоплювалися красою живих квітів, використовували їх як прикраси для інтер'єру та ландшафтного дизайну. Але оскільки вони швидко в'януть, на заміну прийшли рукотворні аналоги. Кожна людина може зробити штучну квітку своїми руками, використовуючи найрізноманітніші матеріали.

Популярність штучних квітів

Прикрашати приміщення, одяг або зачіску квітами люди почали дуже давно. Але такі декорації і аксесуари дуже швидко в'януть або ж вимагають догляду, на який часто не вистачає часу. Тому з'явилася відмінна їм альтернатива – штучні вироби. При правильному виготовленні вони не поступаються по красі живим і можуть довго радувати своєю красою.

Вироби аналоги

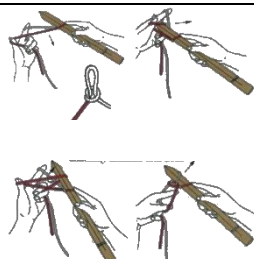
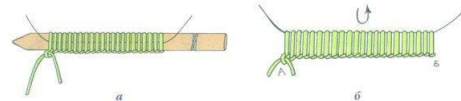
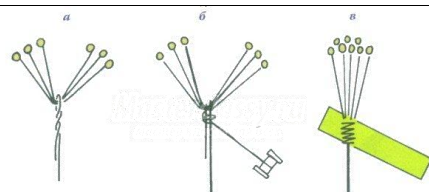
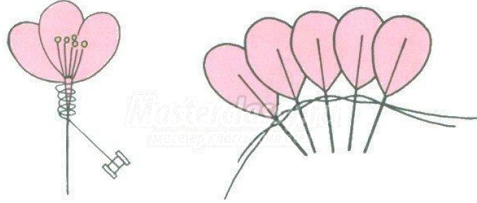
Квіти з ниток та проволочки.

Матеріали та інструменти

- Паличка від морозива
- Мідна проволочка
- Нитки різних кольорів.
- Клей ПВА
- Флористична стрічка

Технологічна картка

№	Зміст роботи	Зображення
1	Зігніть один кінець проволочки в вигляді гачка, зачепіть його за зарубку на кінці палочки закріпіть інший кінець проволочки резинкою.	
2	Першу петлю зробіть вільною. Перекиньте її на палочку. далі накидаємо петлі як при в'язанні спицями.	
3	Наберіть потрібну кількість петель. Загніть краї проволочки трішки вгору, щоб петлі не сповзли з неї, коли ви зніматимете їх з палочки	
4	Зніміть петлі з планочки. Зігніть проволочку пополам, щільно зіжміть кінці і обмотайте їх ниткою. Кінець нитки закріпіть клеєм.	
6	Тичинки закріпіть так, як зображено на рисунку.	
7	Прикріплення пелюсток до квітки. Пелюстки прикріплюються один за другим навколо стебла. спочатку їх обв'язують швейною ниткою, а потім пряжею.	
8	Прикріплення листя до стебла. Прикріпіть листок просто примотавши ниткою кінець листка. На кінці проволочки закріпіть кінець нитки клеєм, щоб вона не розмоталась.	

Панно, картина.

Панно́ (фр. panneau, від лат. pannus — шматок тканини) — частина поверхні стіни, стелі, дверей, обмежена рамкою і заповнена живописом, мозаїкою або скульптурним рельєфом.

Панно - це сучасний і дуже стильний спосіб прикрасити будь-який інтер'єр, від житлової квартири до солідного офісу.

тканинні: це різноманітні вишиті картини, гобелени та аплікації на тканини. Вони можуть бути виконані вручну або серійно, у формі машинної вишивки;

з каменю: тут найчастіше використовується натуральний камінь - граніт, мрамур, базальт та інші. Дуже красиво виглядають панно з каменю в мозаїчній техніці;

дерев'яні - найчастіше це панно з абстрактним сюжетом, наприклад, різьблені дерев'яні панно з дуба, берези, бука, сосни та інших порід дерева. Іноді їх доповнюють інкрустацією з напівкоштовних каменів, що відмінно виглядає в класичному інтер'єрі;

керамічні - являють собою мозаїчні картини з керамічної плитки, придатні для розміщення в ванній або робочій зоні кухні;

скульптурні - є об'ємними, що якісно відрізняє їх від інших видів панно. Такі міні-скульптури виконуються з гіпсу, фактурної штукатурки, металу;

графічні - на відміну від мальованих або написаних картин, цей вид панно виконується за допомогою сучасних видів друку, включаючи фотодрук. Сюди ж можна віднести репродукції картин;

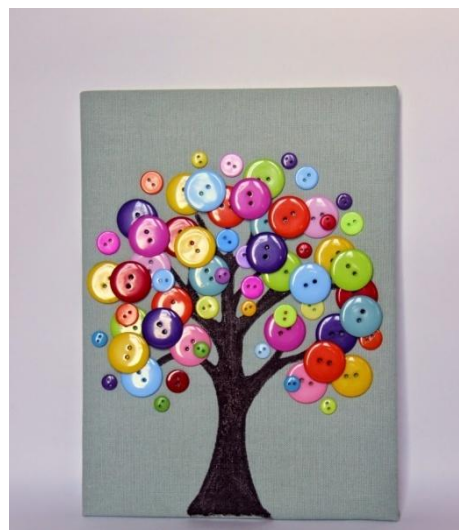
інші: сюди можна віднести панно ручної роботи, зроблені з використанням самих різних матеріалів (морських черепашок, сухоцвітів, круп і зерен, глини, солоного тіста тощо).

Декоративні панно в інтер'єрі

Якщо ви плануєте прикрасити свій будинок красивими сучасними панно, слід заздалегідь обмірковувати їх розміщення. Адже різне побутове

призначення кімнат тягне за собою і відмінності в їх декорі. Наприклад, для кухні актуальним буде керамічне панно з плитки, дерева або природних матеріалів. Що стосується сюжетів, то найчастіше вибирають традиційні «кухонні» теми - натюрморти, чайно-кавові теми або різні колажі. Різьблені панно будуть добре виглядати на кухні в стилі кантрі .

Перші панно знайдені в печерах первісних людей-на кам'яних стінах зображували тварин і явища природи. Що це було-бажання прикрасити своє житло, спосіб зафіксувати побачене або захист від злих духів, тепер історики можуть тільки здогадуватися про це. Пізніше з'явилися панно з каменю, мозаїки, ліпнини, венеціанської штукатурки. Цей вид творчості став невід'ємною частиною культурного розвитку.

Картина в техніці печворк (кінусайг)

Унікальність техніки печворк полягає в тому, що для її створення потрібно лише залишки тканини та пінопласт.

Матеріали та інструменти:

- листок пінопласту щільністю 25, товщиною 2-2,5 см.
- Куски тканини різних розмірів, бажано тонкої та еластичної
- Клейовий олівець
- канцелярський ніж
- Ножнички манікюрні.
- Розпорювач швів,
- тилочка для нігтів;
- схема.

Технологічна картка

№	Зміст роботи	Зображення
1	При відсутності принтера малюнок можна намалювати самому чи перекопіювати. Переносимо схему на пінопласт за допомогою копірки чи малюємо маркером.	
2	Картина повинна мати рамку, тому починаємо перенесення враховуючи цей аспект.	
3	Пінопласт може бути квадратом чи мати будь яку іншу форму – все залежить від самого малюнка та бажання автора. З кожного краю пінопластового фрагмента потрібно розкреслити поля по 2 - 4 см такої ширини буде рамка. Для того щоб легше було переносити малюнок на пінопласт, прикріпимо його кнопками.	
4	Прوماзуємо клеєм всю площу картини. Краї підготовлених та підібраних за формою і по кольору шматочків необхідно проштовхнути в прорізи і там щільно	

	зафіксувати.	
5	Оформляючи рамку картини вільний край повертають на ви ворітню сторону прикріплюють до пінопласту кнопками чи клеєм.	
6	На задню стінку картини кріпимо гачок чи пришиваємо петельку.	

Особливості догляду за предметами інтер'єру та побутовою технікою.

Догляд за м'якими меблями.

М'які меблі — це зручні меблеві вироби для сидіння та лежання (мал. 268). Зазвичай вони мають текстильну поверхню, а це означає, що за нею потрібен певний догляд, а саме: видалення плям, пилу та рідини. Існує кілька

рекомендацій щодо догляду за м'якими меблями:

- рідину треба видаляти з поверхні за допомогою серветки — її слід промочити, а не витирати;
- мийні засоби потрібно використовувати в малих кількостях, наносити на ганчірку, а не прямо на очищувану поверхню;
- рекомендується використання піноутворюючих мийних засобів;
- не відскоблювати засохлі плями або злиплий ворс матеріалу;
- не використовувати мийні засоби, що містять сильні хімікати та розчинники.

Рекомендації щодо видалення бруду та плям з м'яких меблів:

- сліди від кулькової ручки або помади можна видалити за допомогою 10 % спиртового розчину;
- жувальну гумку потрібно накрити кубиками льоду (у пластиковому пакеті) й відскребти тупим предметом;
- плями крові видаляти тільки холодною водою;
- шоколад — зчистити висохлу пляму і замити теплою водою з м'яким милом;
- жир, масло — рясно посипати сіллю, дати увібрати жир, зняти залишки сухою губкою, потім змочити губку в спирті і злегка потерти пляму.

Догляд за корпусними меблями

Корпусні меблі — це предмети інтер'єру, виготовлені з натуральної деревини та фанери, пресованої дерев'яної стружки та картону, пластикових замінників деревини.

Щоб меблі мали гарний вигляд і довго слугували господарям, під час користування

ними необхідно дотримуватись нижчеописаних рекомендацій: • корпусні меблі псуються від води, тому їх протирають спочатку сухою ганчіркою, а потім куском фланелі, злегка змоченої спеціальними поліролями.

Після цього меблі натирають до блиску сухою м'якою ганчіркою;

- для догляду за поверхнями меблів слід застосовувати засоби, що відповідають матеріалу покриття. Перед використанням мийного засобу необхідно уважно ознайомитися з інструкцією;
- категорично недопустимо під час очищення будь-яких меблевих поверхонь застосовувати тверді пристосування — скребки, губки з пластиковим або металевим ворсом і т.ін. Слід користуватися м'якою тканиною або замшею.

Догляд за побутовою відеотехнікою

До побутової відеотехніки належать: *телевізори, комп'ютери, ноутбуки, планшети тощо.* Під час догляду за ними треба знати такі рекомендації:

- щоб очистити корпус монітора або телевізора, слід скористатися сухою або злегка зволоженою м'якими очисниками

тканиною. Парфумерія та розчинники не використовуються для цієї мети;

- у комп'ютерних салонах і магазинах побутової техніки можна придбати спеціальні серветки та спреєві очисники. Речовини, які містяться в очиснику, не пошкодять захисний шар екрана; вони мають гарні

антистатичні властивості. Догляд за скляними та дзеркальними поверхнями У повсякденному житті нас оточують предмети інтер'єру, оздоблені скляними та дзеркальними поверхнями.

Такі предмети прикрашають наші оселі, але потребують спеціального догляду та відповідних засобів по догляду за ними:

- сучасна промисловість пропонує для чищення дзеркальних поверхонь спеціальні ганчірочки з мікрофібри (такими найчастіше протирають скло машин і екрани моніторів). Вони підійдуть як для дзеркала, так і для скляних поверхонь;
- існують також спеціальні вологі серветки для скла і дзеркал, які ідеально очищають їх поверхні;
- для очищення скла добре підійде будь-яка бавовняна ганчірка, рушник чи клапоть тканини;
- необхідно стежити за вологістю повітря в приміщенні. Для дзеркала шкідлива як недостатня вологість, так і надлишкова. Тому дзеркала для ванної кімнати покривають спеціальним покриттям.

Пам'ятай! Усі роботи, пов'язані з використанням хімічних речовин та пристроїв для прибирання, треба виконувати з дотриманням правил безпечної праці та санітарно-гігієнічних вимог.

Зовнішній вигляд волосся і стан здоров'я людини

Прикраса будь-якої людини — це красиве блискуче волосся. Стан

волосся цілком і повністю залежить від стану здоров'я, емоційного стану, від нормального функціонування нервової системи, від способу життя і навіть від кліматичних умов. Якщо воно потьмяніло, втратило блиск, почало випадати, — це означає що в людини є проблеми зі здоров'ям. Щоб визначити причину втрати волоссям здорового вигляду слід звернутися до лікаря. Волосся має набагато кращий вигляд і швидше росте, якщо правильно і збалансовано харчуватися. Для того щоб мати здорове волосся, рекомендується ввести в добовий раціон такі продукти: гречку, горох, вівсяні пластівці, м'ясо, печінку, яйця, молочні продукти. Овочі та фрукти потрібно їсти щодня і в досить великих кількостях — до 700 г в день. Волосся — це справжня комора мінералів: у ньому містяться цинк, магній, залізо, кремній. Тому, щоб волосся було гарним і здоровим (мал. 280), їжа має бути багатою на ці елементи. Крім того, щоденний раціон повинен містити норму вітамінів, необхідних для краси волосся (вітаміни А, В, С, Е і Омега-3):

- головний «будівельний» матеріал Омега-3 міститься у волоссі і шкірі голови. Він впливає на зовнішній вигляд волосся, а також їх швидкий ріст;

- завдяки вітаміну А волосся стає більш еластичним і м'яким, покращується його структура. Вживання продуктів із вмістом вітаміну А рекомендується людям з ламким і сухим волоссям;
- вітаміни групи В вважаються найважливішими з усіх вітамінів, споживання яких у достатній кількості забезпечує міцність, блиск волосся, запобігає підвищенню жирності, охороняє від облісіння й сивини;
- вітаміни С і Е сприяють зміцненню й

блиску волосся. Прийом цих вітамінів рекомендується збільшити також, якщо волосся дуже рідке, або його стало випадати більше, ніж зазвичай.

Запам'ятай корисні поради

1. Споживай овочі і фрукти, свіжу зелень, горіхи і мед протягом усього року.

2. Готуй і пий вітамінні чаї із трав та ягід.

3. Якомога рідше вживай газовані напої, жирні продукти і копченості.

4. Склади такий раціон харчування, щоб він включав сумісні й багаті на вітаміни та мінерали продукти харчування.

5. Дотримуйся режиму.

Поради щодо правильного розчісування волосся

- *Щоб волосся мало гарний вигляд, розчісувати його слід ретельно і правильно.*

- *За грубого розчісування волосся рветься, зав'язується у вузлики, заплутується.*

- *Коротке волосся розчісується від корінців, а довге — від вільних кінців, а потім від корінців.*

- *Якщо волосся заплуталося, треба розділити його на невеликі пасма і поступово розчісувати від кінців до центра.*

- *Процедура розчісування не тільки очищає волосся, а й масажує шкіру голови, викликає приємні відчуття тепла, покращує живлення волосяних цибулин і сприяє більш інтенсивному росту волосся. Цю процедуру слід проводити щодня протягом 5–10 хв.*

Поради щодо правильного миття волосся

- 1. Вода має бути м'якою, тому що тверда вода містить солі, які залишають на волоссі осад.*
- 2. Вода повинна бути теплою, а не гарячою. Узагалі, найкраще, щоб вода була прокип'яченою або хоча б відстояною, щоб з неї вийшов хлор.*
- 3. Для пом'якшення води добре додати до неї харчову соду (на 5 л води — 1 чайну ложку).*
- 4. Мити голову необхідно в міру забруднення, правильно добираючи відповідний до стану свого волосся шампунь.*
- 5. Після миття волосся треба прополіскувати водою з ополіскувачем, який знімає з волосся залишки мийних засобів, при цьому захищаючи його від шкідливих впливів навколишнього середовища.*
- 6. Не бажано використовувати для висушування волосся фен. Це добре для економії часу, але шкідливо для здоров'я волосся. За частого користування феном волосся стає ламким та сухим. Краще загортати волосся в підігрітий рушник.*

Засоби догляду за волоссям

Шампуні виготовляють для різних типів волосся: сухого, нормального, жирного, пошкодженого, ламкого та ін. Бувають шампуні лікувальні, для підсилення кольору волосся, шампуні, у склад яких входить кондиціонер.

Кондиціонер для волосся — засіб для догляду за волоссям, який змінює його текстуру і зовнішній вигляд.

Бальзам-ополіскувач — засіб від сплутування волосся, менш густий, ніж кондиціонер. Виробники засобів для догляду за волоссям зазначають на етикетці, для якого типу волосся вони призначені .

Нині більшість шампунів, бальзамів, засобів для зміцнення волосся та запобігання утворенню лупи містять корисні добавки – настої та екстракти цілющих рослин. Щоб з'ясувати це, слід уважно прочитати етикетку на засобі.

6 клас

Акрил — синтетичне волокно, яке за багатьма властивостями є близьким до вовни, стійким до світла та інших атмосферних впливів, кислот, слабких лугів, органічних розчинників. Акрилові волокна добре фарбуються; вироби з пряжі з акрилом менше «звалюються», вони зручні й теплі, не псуються мілью. Пряжа з суміші акрилу й натуральних волокон поєднує в собі кращі

якості натуральних волокон і синтетики: вона м'яка, тепла, пухнаста, і в той же час міцна, виріб «дихає», добре тримає форму, не зсідается і не розтягується.

Амігурумі — це процес створення м'яких іграшок у вигляді маленьких тваринок або предметів, наділених людськими якостями.

Асортимент — сукупність однорідної продукції за видами, сортами і марками. Розрізняють асортимент послуг, асортимент продукції та асортимент торговий.

Боракс — сіль слабкої борної кислоти, що широко застосовується в техніці.

Важіль — простий механізм, що може обертатися навколо нерухомої точки, яка називається точкою опори. Застосовується для піднімання вантажів, підважування чого-небудь, для врівноваження ваги тіла у важільних вагах.

Валяння шерсті (фелтінг: від англ. felt — повсть, фільцювання, фільц, набивання) — це особлива техніка рукоділля, в процесі якої з шерсті валянням створюється малюнок на тканині, об'ємні іграшки, декоративні елементи, предмети одягу або аксесуари.

Валяння — процес, який відбувається завдяки зчіплюванню верхнього лускуватого шару вовняного волокна між собою під впливом гарячої води та пари. Тільки натуральна шерсть має таку властивість.

Декатирування тканини — обробка парою або гарячою водою шерстяних та інших тканин, щоб поліпшити їх якість і запобігти зсіданню.

Електрощітки — пристрій для подачі напруги на колектор двигуна.

Кератин — білкова речовина з великою кількістю сірки, яка є складовою частиною верхнього шару шкіри, вовни тварин, а також людського волосся, нігтів і т. ін.

Латекс — загальний термін для позначення гумоподібної речовини. В природі зустрічається у вигляді молочка, яке виділяють різні рослини, зокрема, бразильська гевея, кульбаба та ін.

Метрологія — наука про міри та ваги.

Мертве волосся — маломіцне, жорстке, грубе волокно.

Ость — волосинки в хутрі тварин, що відрізняються від решти шерсті за довжиною і кольором.

Очісувати — очищати, вирівнювати чесанням вовну, волокно бавовни, льону тощо.

Перехідне волосся — це волосся, яке за товщиною та жорсткістю займає проміжне місце між пухом та остю.

Повсть (англ. felt, рос. войлок) — нетканий текстиль. Цупкий матеріал, виготовлений способом валяння. Використовується як ущільнювальний, тепло- і звукоізоляційний матеріал.

Поліестер, акрил, нейлон, віскоза, лайкра, поліамід, спандекс — назви волокон хімічного походження. Сировиною для їх виготовлення є кам'яне вугілля, нафта, газ, залишки продуктів переробки деревини та текстильного виробництва.

Пух — тонкі, короткі, м'які волоски на тілі тварин; підшерстя під довшою, товщою шерстю.

Репродуктивна функція — здатність організму до продовження роду.

Серицин (від лат. sericium — шовк) — білок, який входить до складу шовку, що виробляє гусінь шовковицевого шовкопряда.

Синтетична пряжа — пряжа, волокна якої виготовляють з вугілля та нафтопродуктів. Усі синтетичні пряжі виробляються у вигляді безперервних ниток, але для ручного в'язання їх змотують по довжині в пасмо та клубки.

Спандекс — еластана нитка, яку виготовляють з каучукоподібного синтетичного волокна. Ці волокна відомі під різними торговими назвами, наприклад лайкра.

Сукно — шерстяна або напівшерстяна тканина з ворсом на поверхні; поділяється на грубе і тонке.

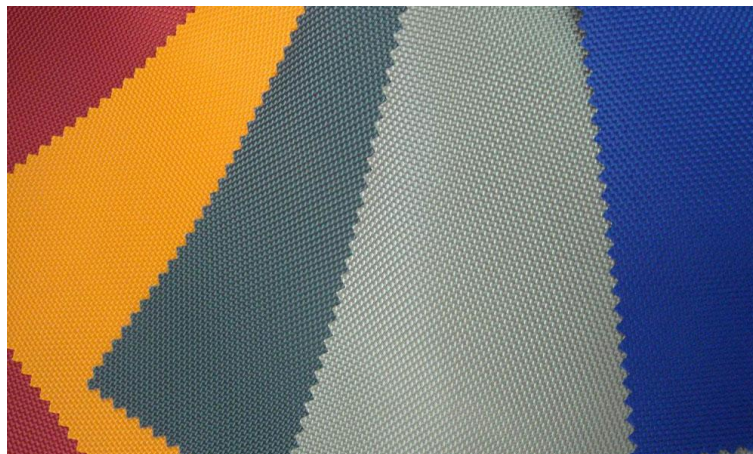
Фактурний візерунок — об'ємне рельєфне зображення на поверхні.

Фетр — сорт повсті, який виготовляють з тонкого пуху кролів або кіз. Це щільний нетканий матеріал з валяної вовни.

Фіброїн — білкова волокниста речовина, що є найважливішою складовою частиною натурального шовку.

Шерстяні тканини — тканини, виготовлені із шерсті тварин, в тому числі із вовни овець.

Штучні волокна — волокна, які отримують із продуктів хімічної переробки природних матеріалів органічного (целюлоза, білки) та неорганічного (скло, метал) походження..

Футляр для телефону

Футляр (від нім. *Futtermal*) — коробка, ящик або чохол, куди кладуть певну річ для зберігання, захисту її від механічного пошкодження, запилення тощо. Аксесуар. Залежно від призначення, існують футляри для окулярів, прикрас, монет, перових ручок, ключів, фотоапаратів або манікюрних наборів. Футляри виготовляються з металу, пластику, шкіри, штучної шкіри або текстилю. Усередині футляр, зазвичай, оббитий м'яким матеріалом — замшею, велюром, шовком або шкірою.

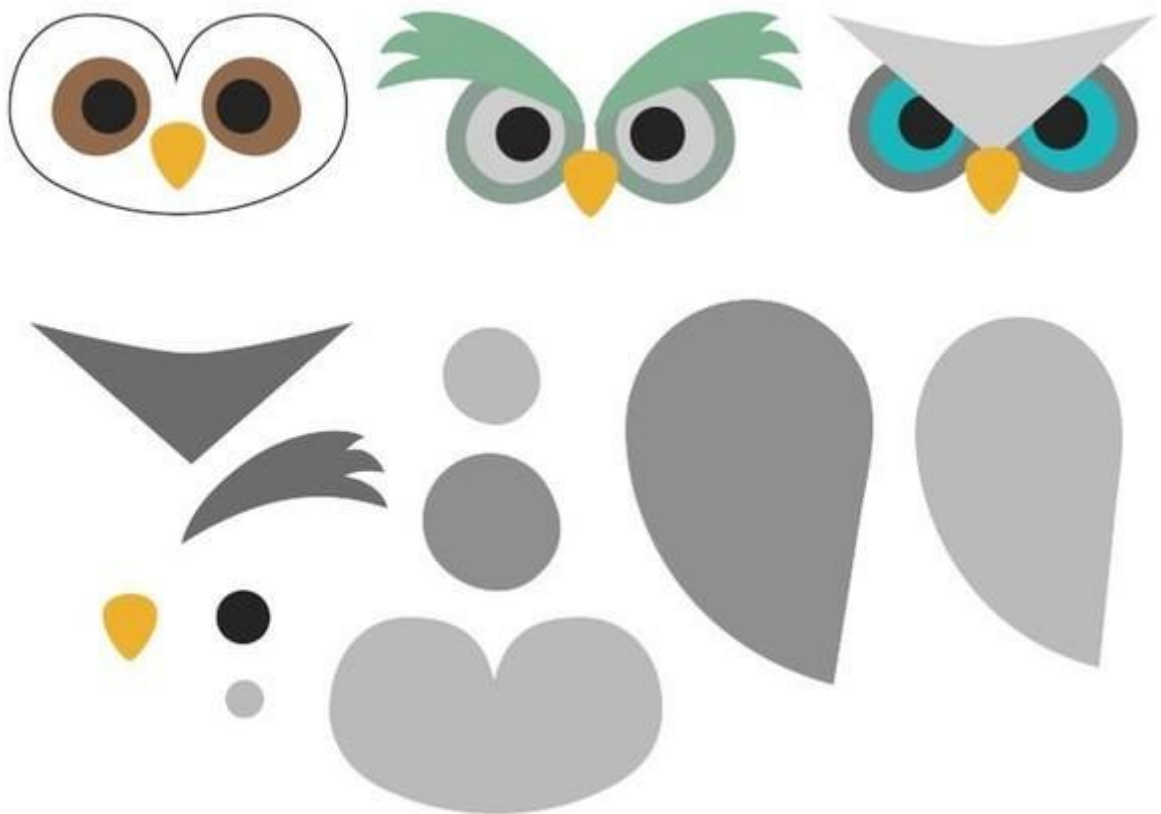
Інструменти і матеріали:

- *фетр різних кольорів - штук 5*
- *картон*
- *нитки різних кольорів*
- *ножиці*
- *голка*

Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Підготувати матеріали до роботи	
2	Робимо шаблони деталей чохла з картону по розміру свого телефону	
3	З допомогою шаблонів викроюємо деталі чохла з фетру, зробивши припуск на шви 0,5 см.	
4	Пришити деталі аплікації швом через край.	
5		

6	Можна прикрасити і другу частину чохла. Виконавши аналогічну роботу.	
7	Готові сторони чохла зшиваємо швом через край або петельним. Можна прикрити шов пришивши кольорового шнура.	

Скринька.

Шкату́лка (від лат. *scatula* — «скринька», можливо, через посередництво пол. *szkatuła*) — невеличка скринька для зберігання дрібних (переважно цінних) речей. Шкатулки виготовляють з дерева, металу, пластмаси, виробних і цінних матеріалів — кістки, каменю. Для додавання красивого виду їх часто покривають шкірою, дорогою тканиною, інкрустують дорогоцінними каменями, покривають різьбленням, карбуванням.

Шкатулки використовують для зберігання великої кількості дрібних предметів, в більшості своїй — коштовностей.

Кругла дерев'яна шкатулка з інкрустацією зазвичай називається *рахва*.

Шкатулки відомі з глибокої давнини. Вчені вважають що, першими з'явилися шкатулки для прикрас. Талановиті умільці в Японії та Китаї ще дві тисячі років тому виготовляли дерев'яні коробочки різної форми і величини, прикрашали їх смолою цінного спеціального дерева. Намагаючись обійти в майстерності один одного, майстри по шкатулкам створювали все нові і нові технології обробки. Ось так була винайдена технологія дрібного вирізання по деревині і методи декорування футлярів шкірою або тканиною, оздоблення коштовним камінням, металом і кісткою.

А в наш час, з початком масового виробництва, шкатулки, з дорогого предмета, перетворюються на декоративну ємність для зберігання дрібних предметів.

Вироби аналоги

Інструменти і матеріали

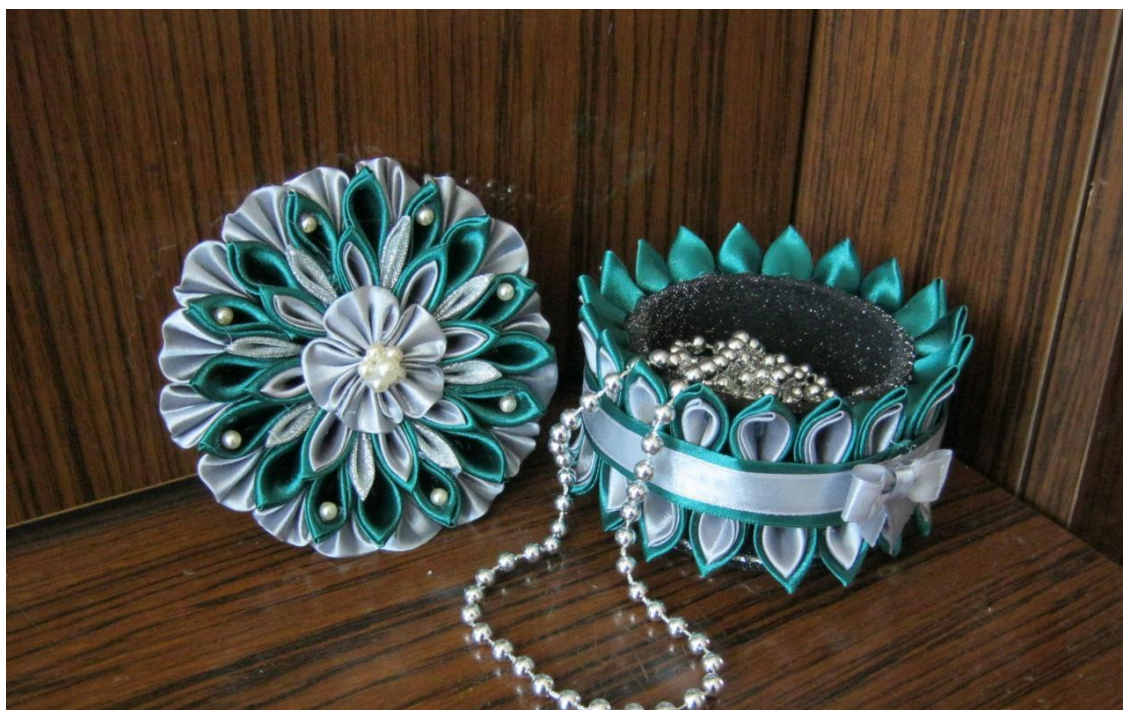
- гофрований картон, можна любий щільний картон,
- тканина
- бісер, намистини
- стрічка для кріплення кришки, шнур, квіти,
- лінійка,
- олівець
- ножиці
- клей

Шкатулочка в формі серця

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Для її виготовлення потрібно намалювати на папері шаблон серця і по ньому вирізати 2 серця з товстого картону 1,75 мм. З картону, товщиною 1 мм., вирізати бік 2 деталі.	
2	Зігнути лінію згину і затонувати краю і зрізи.	
3	Відзначити на підставі в 3 мм. від краю кордон стінок. Зігнути одну боковину, приміряти і відрізати зайве. Обклеїти її з лицьового боку папером і затонувати.	
4	Чи не заходячи за кордону, на підставі нанести клей, почекати кілька хвилин для того, щоб клей став більш в'язким.	
5	Приклеїти стінку, якщо є зайве, то відрізати. Але це потрібно робити тільки після повного висихання клею.	

6	Подібно вчинити зі стороною боковини.	
7	Відрізати 2 відрізка стрічки по 10 см. І приклеїти.	
8	Нанести на зворотну сторону стрічок клей і приклеїти до кришки.	
9	Акуратно закрити кришку і надати правильне положення.	
10	Відкрити і остаточно зафіксувати стрічки.	
11	Обклеїти шкатулку всередині папером. Для цього висота смужки повинна бути менше 1 мм	
12	Наклеїти на дно шматочки картону (1 мм.), Для того щоб воно не прогинається.	

13	Вирізати деталь дна так, щоб воно вільно поміщалось в шкатулку, але не було зазорів. Обклеїти папером і вставити, трохи змастивши клеєм, всередину.	
14	Вчинити так само з кришкою. Тільки ця деталь повинна бути менше по всьому периметру на 1-2 мм.	
15	Зробити нову деталь на 3 мм. менше кришки, вирізати її з картону (1 мм.), затонувати краю, обклеїти папером і знову затонировать краю. Приклеїти на кришку.	
16	Залишилося тільки прикрасити - і все.	

Килимок на стілець

Килимок на стілець — покривало з м'якої тканини, зроблений по формі стільця, який захищає його від зовнішніх впливів (вологи, пилу, бруду).

Вироби аналоги

Матеріали та інструменти

- залишки будь якої пряжі,
- гачок №4.

Технологічна карта

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	В'язання килимків в даному випадку ґрунтується на бабусиному квадраті. Правда, кожен окремий елемент – це не квадрат, а шестикутник. По краях вироби повинні бути напівкола.	

2	Починати треба зі створення бабусиної квадрата, тобто окремих елементів майбутніх килимків. 1 р.: набрати 3 повітряні петлі (ВП) і з'єднати їх разом за допомогою з'єднувального стовпчика (СС). Зробити 2 петлі підйому (ПП).	
3	2 р.: потім з кільця пров'язати 3 стовпчики з накидом (ССН) + 2 ПП. Повторити 4 рази.	
4	3 р.: з кожної петлі попереднього ряду вив'язати стовпчик з накидом. В кутах пров'язуємо 2ПП	
5	3 р.: вив'язують аналогічно 2 р.	
10	Коли потрібна кількість елементів буде готовою, то їх потрібно з'єднати один з одним гачком, використовуючи СС. Але це ще не вся робота, так як належить виконати обв'язку. Отримане полотно обв'язати СБН. Пройшовши перший круг, набрати 2 ВП, наступний ряд ССН. В'язання виконувати щільно, не робити зайвих надбавок по кутах, тоді килимок ідеально «сяде» на табурет.	

Декоративна тарілка.

Пап'є-маше це відносно нескладна і доступна технологія для виготовлення предметів найрізноманітніших складних і простих форм. Основні зусилля доведеться затратити для того, щоб подрібнити газету, оскільки шматочки повинні бути невеликими за розміром. А також потрібно терпіння при наклеюванні підготовлених шматочків, т. к. не повинно утворюватися складочок і заломів.

Пап'є-маше є ідеальним варіантом для виготовлення виробів або подарунків разом з дітьми. Починати можна з предметів простої форми, наприклад, з тарілки.

Готову тарілку можна обклеїти шматочками кольорового паперу у вигляді яскравої мозаїки або декорувати в стилі декупаж.

Можна пофарбувати тарілку фарбою. При використанні звичайної гуаші і клею ПВА (1:1) фарба і візерунки не будуть розмазуватися, якщо буде подальше покриття лаком або на виріб потрапить волога.

Вироби аналоги

Інструменти та матеріали:

- пензлик
- тарілка
- туалетний папір
- вода
- клей пва
- газети

Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Підготуйте тарілку-основу, саму просту і дешеву туалетний папір, воду, клей ПВА, газети різного виду або гігроскопічність тонку обгортковий папір.	
2	Туалетний папір нарвете невеликими шматочками. Шматочки змочуйте водою і “наклеюйте” на тарілку з будь-якого боку.	
3	Досить нанести 2-3 шари паперу.	
4	Шари туалетного паперу повинні повністю висохнути.	
5	Далі потрібно нарізати газету невеликими шматочками і рясно змочуючи клеєм ПВА основу з туалетного паперу наклеювати газетні “клаптики”. Також потрібно рясно змащувати їх клеєм ПВА зверху і розрівнювати.	
6	Шарів газети потрібно нанести не менше 6-7, чим більше газети буде наклеєно шарами, тим товще буде кінцевий виріб. Щоб шари можна було наклеїти рівномірно чергуйте газети різного виду або використовувати інший вид тонкого паперу. Отримані шари потрібно як слід підсушити.	

7	Дуже акуратно необхідно відокремити отриману “тарілку” з пап’є-маше від основи. Туалетний папір змочена тільки водою відходить дуже легко.	
8	Тепер необхідно нанести газетні шматочки (2-3 шари) з внутрішньої сторони “тарілки”, особливо акуратно обробляючи краю. По краях потрібно приклеювати зовсім маленькі шматочки, загинаючи їх і ретельно розрівнюючи клеєм з обох сторін. Після висихання тарілка з пап’є-маше готова для подальшого втілення Ваших фантазій.	

Текстильні квіти.

Осягнути всі тонкощі роботи над штучними квітами нескладно, процес цей дуже цікавий. Ви зможете прикрасити свій будинок різними яскравими суцвіттями або цілими композиціями з них, радувати своїх друзів або близьких чудовими букетами. Дуже модні зараз різні прикраси з квітів: шпильки і гумки, браслети і кільця, колье і сережки. Також можна робити з них чудові брошки, здатні прикрасити будь-який наряд. Більше того, вміння робити штучні квіти своїми руками дуже часто стає додатковим доходом або навіть переростає в досить прибутковий бізнес.

Вироби аналоги

Інструменти і матеріали:

- тканини
- ножиці,
- голка
- нитка

Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Для початку малюємо на тканини кружечки і вирізаємо	
2	Обробляємо їх краю запальничкою. Робити це потрібно акуратно, щоб не переплавити тканина	
3	Тепер складаємо коло навпіл і по лінії згину починаємо збирати голкою кожна пелюстка.	
4	Не доходячи до краю першого, відразу прикладаємо другий і продовжуємо їх прошивати.	
5	Після того як всі вони будуть зібрані на нитці, її потрібно затягнути і зав'язати	
6	Тепер до центру квітки потрібно пришити намистину, яка прикрасить його.	
7	Для виворітного боку робимо з картону кружечок і приклеюємо до нього виріб	
8		

Текстильна лялька.

Що може бути приємніше, ніж отримати в подарунок річ, зроблену своїми руками? Таким подарунком можуть стати іграшки та ляльки своїми руками з текстилю. Текстильна лялька, зроблена з непотрібних клаптиків тканин, може стати справжнім шедевром мистецтва. За допомогою ваших старань і фантазій ви можете оживити її, вклавши в неї душу, тим самим, порадувати своїх близьких людей.

Текстильні ляльки, зроблені своїми руками, - це, як правило, іграшки не для маленьких діток, а для цілком дорослих дівчаток. Хоча б, виходячи з того, що ці тендітні лялечки можуть порватися або забруднитися в процесі активного обігу, а прати їх не рекомендується. Адже часто текстильні іграшки тонуються, ароматизуються, а їх личко покривається акриловими фарбами. А ще вони прикрашаються численними аксесуарами у вигляді крихітних квіточок, гудзиків, брошок та інших красивих мелочей. Текстильна лялька буде чудовим подарунком або неповторною прикрасою будь-якого інтер'єру.

Інструменти і матеріали:

- 2 газети(разворот - 2 формата А3);
- мішківина потнище розміром 35х35 – 1 шт,
25х25 – 2 шт, 15х15 – 1 шт.
- шпагат 2-3 метри;
- нитки кольором приближені до мішківини;
- кольорова тканина любая, яка є;
- щільна мішківина 22х11 (для мешечка);
- декілька блискучих монет;
- шматочок березової кори 2х4 см;
- пеньок.

Технологічка картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Газетне плотно скочуємо в 2 кулі: голова і тільце. Один з 1,5 газет (3 листи А3), другий з 4 газет.	
2	Загортаємо в мішківину чи домоткане полотно, в 15х15 и 25х25 відповідно , обмотуємо щільно нитками, щоб не розгорнулось.	
4	Приклеюємо голівку до тільця. Клей не економимо, чекаємо 100% висихання.	

5	Одягаємо домовичка. Обгортаємо його тканиною 35х35.	
6	Зав'язуємо хустинку, а краще приклеюємо.	
7	Прив'язуємо фартух.	
	Робимо торбинку, клеїмо на нього березову кору, на якій можна зробити напис «достаток» та приклеюємо монетки.	
	Очки, ротик вирізаємо з шкіри, картону-приклеюємо.	

Малярні роботи. Матеріали та інструменти для малярних робіт

Житло - споруда, у якій мешкають люди. Сучасна людина прагне якомога комфортніше облаштувати своє помешкання. Основою облаштування житла є якісний ремонт приміщення, кімнати тощо та їх оздоблення.

Історія облаштування житла та технології його оздоблення сягає тисячоліть. Найдавнішою технікою оздоблення є наскельне малювання. Водночас розпочинається прикрашання стін усередині приміщення. Перші спроби наших предків прикрасити стіни своїх печер сценами полювання дали поштовх для виникнення однієї з найстаріших професій - професії маляра.

Перші малярні роботи, відомі історії, можна побачити в печерах різних континентів. Виконуючи такі малюнки, люди вперше почали використовувати фарбу для прикрашання свого житла. З

розвитком цивілізації поліпшувалася техніка робіт і матеріали, а також підвищувалися вимоги до такої продукції.

Відтак з'явилося поняття малярні роботи.

Малярні роботи - це комплекс робіт із нанесення забарвлення на різноманітні поверхні й конструкції. Такі роботи виконують для того, щоб

збільшити термін експлуатації приміщення, покращити його санітарний стан чи просто «освіжити косметично» стіни, стелю, фасад тощо. До малярних робіт належать також і штукатурні, шпалерні, облицювальні роботи.

Малярні роботи є завершальним етапом ремонту, і саме від того, на якому якісному рівні вони будуть виконані, залежатиме загальне враження від приміщення. Якість проведення малярних робіт безпосередньо залежить від досвіду маляра, від знання властивостей використовуваних матеріалів, дотримання технології виконання малярних робіт. Тому до професії маляра ставляться відповідні вимоги.

Будівельник цієї професії повинен знати: вимоги до якості матеріалів, що застосовуються під час виконання малярних та шпалерних робіт; вимоги до якості пофарбованих та обклеєних поверхонь; способи приготування фарбувальних сумішей для виконання малярних робіт; вимоги до якості матеріалів, що застосовуються під час виконання малярних, шпалерних, штукатурних робіт; правила дотримання пожежної та електричної безпеки;

правила роботи на підмостках та драбинах; правила дотримання вимог з охорони праці під час виконання робіт на висоті.

Результати роботи маляра приносять радість людям, що дозволяє йому самому переживати почуття величезного задоволення від власної праці.

Малярні роботи поділяють на **зовнішні та внутрішні**

Малярні роботи виконують як під час поточного ремонту приміщень, так і в складі робіт з капітального ремонту квартир, офісів і будинків.

Поточний ремонт — це найпростіший і найдешевший вид ремонту квартири, кімнати тощо. Основне завдання такого ремонту -усунути дефекти обробки приміщення, що з'явилися в результаті його експлуатації. Зазвичай поточний ремонт квартири включає в себе вирівнювання й фарбування стін і стель, переклеювання шпалер, демонтаж і монтаж лиштв і плінтусів, заміну підлогового покриття - укладку ламінату, лінолеуму чи ковrolіну, перефарбовування дерев'яних конструкцій.

Поточний ремонт квартири можна зробити й самостійно, якщо, звичайно, є відповідні навички.

Поняття **капітальний ремонт**, який у побуті називають «євроремонт», з'явилося в 90-х роках минулого століття. Тоді «євроремонт» асоціювався з більш високими європейськими стандартами облаштування житла та використанням якісних імпортованих оздоблювальних матеріалів.

Сьогодні капітальний ремонт насамперед передбачає участь дизайнера, застосування найсучасніших матеріалів і технологій. Такий ремонт вирізняється сучасними тенденціями оздоблення: використання багаторівневих підлог і стель, модульних систем, точкового підсвічування і декоративних покриттів. У більшості випадків зазначений ремонт супроводжує перепланування квартири, офісу чи будівлі.

Основним матеріалом для виконання малярних робіт є **фарба**. Фарба складається з кольорового порошку - пігменту та плівкоутворювальної речовини - в'язучого компонента.

Плівкоутворювальні речовини є найважливішою складовою фарб, оскільки саме вони утворюють на поверхні твердого тіла достатньо тверду плівку, що добре прилипає до неї.

Пігменти - це тонкодисперсні кольорові порошки. їх вводять у лакофарбові матеріали для надання покриттям кольору і укривнос-ті, а також для покращення їхніх фізико-механічних і антикорозійних властивостей.

Усі фарби й, відповідно, фарбування залежно від виду в'язучого компонента поділяють на водні й неводні.

Водні фарбування застосовують з декоративною метою для опорядження інтер'єру й зовнішніх поверхонь будинків (здебільшого фасадів). Залежно від в'язучого компонента, який використовують для приготування водних

фарб, водні фарбування бувають вапняні, клейові, цементні, силікатні й казеїнові.

До **неводних фарбувань** належать олійні та емалеві фарбування, а також лакові покриття. Неводні фарбування застосовують для захисту металевих конструкцій від корозії, дерев'яних - від гниття, від впливу вологи. А ще вони застосовуються з декоративною і санітарно-гігієнічною метою. Їх легко мити й очищати від бруду, тому в приміщеннях, де більшість поверхонь пофарбовано олійними або емалевими фарбами (лікарні, школи, магазини, дошкільні дитячі заклади), легше підтримувати чистоту.

Оскільки малярські роботи включають у себе величезний спектр оздоблювальних робіт, від шпаклювання і ґрунтування поверхонь до фарбування та обклеювання шпалерами, то й інструмент для цього застосовується різний. Але є один інструмент, який застосовується для всіх видів робіт, - **це щітка малярна**.

За розмірами, формою та способом застосування розрізняють кілька видів малярних щіток.

Макловиця— це малярна щітка, яка зовні схожа на маленьку швабру. Рукоятка в неї коротка, щетина зазвичай штучна, хоча бувають щітки і з довгою рукояткою, і з натуральною щетиною.

Макловиця застосовується для намащування шпалер клеєм або нанесення інших в'язких речовин.

Щітка ракля, махова щітка - застосовуються під час роботи на великих поверхнях для нанесення просочень, ґрунтівок, вапняних і дисперсійних фарб. Завдяки своїй конструктивній особливості - великому внутрішньому простору - вони слугують своєрідним резервуаром для фарби. Діаметр махової малярної щітки - 60...65 мм, а довжина волосини становить від 100 до 180 мм.

Щітки флейцові - «класичні» плоскі малярні щітки шириною від 2 до 10 см. Флейцом можна фарбувати плоскі поверхні, куточки, труби та інший профіль. Також вони застосовуються для фінішного фарбування поверхонь, пофарбованих іншими, більш грубими, видами щіток, що залишили нерівну поверхню.

Радіаторна щітка застосовується для фарбування секційних конструкцій - вигнута під кутом ручка забезпечує хороший доступ до кутів і проміжки між профілями.

Фільонкові щітки призначені для виконання оздоблювальних операцій - переважно нанесення фільонок (вузьких смужок фарби). Випускаються такі щітки діаметром від 6 до 18 мм.

Один з найбільш популярних і загальноновживаних сьогодні інструментів для нанесення фарб - **малярний валик**. Він призначений для рівномірного фарбування великих площ (внутрішніх і зовнішніх).

Розрізняють малярні валики не тільки за сферою застосування, але й за розміром і матеріалом шубки.

Валик являє собою конструкцію з ручки й вигнутого металевго стрижня, на який надівається ролик. Міні-валики в основному використовуються для фарбування невеликих або важкодоступних поверхонь, у тому числі й кутів.

Під час виконання малярних робіт на висоті понад 1,5 м доводиться застосовувати розкладні драбини з верхньою платформою, на яку можна поставити ємність із фарбою або посудину з валиком. Для більш стійкого розташування можна використовувати замість драбини робочу платформу з розкладної драбини та ще однієї опори

Під час виконання малярних робіт необхідно дотримуватися таких правил безпечної праці:

1. Фарби повинні зберігатися в спеціальному приміщенні.
2. Слід стежити за своєю робочою позою, зберігаючи правильну поставу.
3. Не класти на стіл, драбину зайві матеріали та інструмент.
4. Працювати з барвниками й розчинниками дуже обережно, не допускати їх потрапляння на відкриті частини тіла, особливо оберігати обличчя й очі.
5. Під час роботи з фарбами, особливо отруйними, обов'язково застосовувати респіратори.
6. Для захисту рук малярам слід користуватися гумовими рукавичками або змащувати руки спеціальними захисними й очисними пастами.
7. Забороняється близько нахилитися до ємностей із фарбами.
8. Забороняється користуватися лакофарбовими матеріалами поблизу джерел вогню.
9. Проводячи малярні роботи, потрібно постійно провітрювати приміщення.

«Я — споживач»

Спожива́ч — фізична особа, яка купує, замовляє, використовує, або має намір придбати чи замовити продукцію для особистих потреб, безпосередньо не пов'язаних з підприємницькою діяльністю, або виконанням обов'язків найманого працівника.

Права споживача в разі придбання ним товару неналежної якості

Споживач при виявленні недоліків чи фальсифікації товару протягом гарантійного терміну в порядку та строки, встановлені законодавством, і на підставі обов'язкових для сторін правил чи договору, має право за своїм вибором вимагати від продавця або виробника:

1. безоплатного усунення недоліків товару або відшкодування витрат на їх виправлення споживачем чи третьою особою;
2. заміни на товар аналогічної марки (моделі, артикулу, модифікації) належної якості;
3. відповідного зменшення його купівельної ціни;
4. заміни на такий же товар іншої марки (моделі, артикулу, модифікації) з відповідним перерахуванням купівельної ціни;
5. розірвання договору та відшкодування збитків, яких він зазнав.

Стосовно непродуктованих товарів, що були у використанні та реалізовані через роздрібні комісійні торговельні підприємства, вимоги споживача, задовольняються за згодою продавця. Задовольняються вимоги споживача щодо товарів, термін гарантії на які не закінчився.

Споживач має право пред'явити виробнику вимогу про безоплатне усунення недоліків товару після закінчення гарантійного терміну. Ця вимога може бути пред'явлена протягом установленого терміну служби, а якщо такий не встановлено — протягом 10 років, якщо в товарі були виявлені істотні недоліки, допущені з вини виробника.

Право споживача повернути товар належної якості

Згідно з Законом «Про захист прав споживачів» повернути товар належної якості у магазин (або обміняти його на інший аналогічний) можна, якщо дотримані наступні умови[1]:

- 1) Його немає у переліку тих товарів, що не підлягають обміну та поверненню (Перелік товарів належної якості, що не підлягають обміну (поверненню) затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 19.03.94 N 172[2]);
- 2) Він не використовувався, і зберігся у тому вигляді, якому його придбавали;
- 3) Прошло менше двох тижнів з моменту придбання товару;
- 4) Є касовий або товарний чек.

Розрахунок при поверненні товару здійснюється виходячи з його вартості на час купівлі.

Право споживача на інформацію про товари (роботи, послуги)

1. Перед початком експлуатації товару уважно ознайомитися з правилами експлуатації, викладеними в наданій виробником (продавцем, виконавцем) документації на товар;
2. В разі необхідності роз'яснення умов та правил використання товару — до початку використання товару звернутися за роз'ясненнями до продавця (виробника, виконавця) або до іншої вказаної в експлуатаційній документації особи, що виконує їх функції;
3. Користуватися товаром згідно з його цільовим призначенням та дотримуватися умов (вимог, норм, правил), встановлених виробником товару (виконавцем) в експлуатаційній документації;
4. З метою запобігання негативним для споживача наслідкам використання товару — застосовувати передбачені виробником в товарі засоби безпеки з дотриманням передбачених експлуатаційною документацією спеціальних правил, а в разі відсутності таких правил в

документації — дотримуватися звичайних розумних заходів безпеки, встановлених для товарів такого роду.

Захист прав споживачів

1. Держава забезпечує споживачам захист їх прав, надає можливість вільного вибору продукції, здобуття знань і кваліфікації, необхідних для прийняття самостійних рішень під час придбання та використання продукції відповідно до їх потреб, і гарантує придбання або одержання продукції іншими законними способами в обсязі, що забезпечує рівень споживання, достатній для підтримання здоров'я і життєдіяльності.
2. Держава створює умови для здобуття споживачами потрібних знань з питань реалізації їх прав.
3. Захист прав споживачів здійснюють спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері захисту прав споживачів та його територіальні органи, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, органи і установи, що здійснюють державний санітарно-епідеміологічний нагляд, інші органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування згідно із законодавством, а також суди.

7 клас

Акрил — синтетичне волокно, яке за багатьма властивостями є близьким до вовни, стійким до світла та інших атмосферних впливів, кислот, слабких лугів, органічних розчинників. Акрилові волокна добре фарбуються; вироби з пряжі з акрилом менше «звалюються», вони зручні й теплі, не псуються мілью.

Пряжа з суміші акрилу й натуральних волокон поєднує в собі кращі якості натуральних волокон і синтетики: вона м'яка, тепла, пухнаста, і в той же час міцна, виріб «дихає», добре тримає форму, не зсідается і не розтягується.

Амігурумі — це процес створення м'яких іграшок у вигляді маленьких тваринок або предметів, наділених людськими якостями.

Асортимент — сукупність однорідної продукції за видами, сортами і марками. Розрізняють асортимент послуг, асортимент продукції та асортимент торговий.

Боракс — сіль слабкої борної кислоти, що широко застосовується в техніці.

Важіль — простий механізм, що може обертатися навколо нерухомої точки, яка називається точкою опори. Застосовується для піднімання вантажів, підважування чого-небудь, для врівноваження ваги тіла у важільних вагах.

Валяння шерсті (фелтінг: від англ. felt — повсть, фільцювання, фільц, набивання) — це особлива техніка рукоділля, в процесі якої з шерсті валянням створюється малюнок на тканині, об'ємні іграшки, декоративні елементи, предмети одягу або аксесуари.

Валяння — процес, який відбувається завдяки зчіплюванню верхнього лускуватого шару вовняного волокна між собою під впливом гарячої води та пари. Тільки натуральна шерсть має таку властивість.

Декатирування тканини — обробка паром або гарячою водою шерстяних та інших тканин, щоб поліпшити їх якість і запобігти зсіданню.

Електрощітки — пристрій для подачі напруги на колектор двигуна.

172

Кератин — білкова речовина з великою кількістю сірки, яка є складовою частиною верхнього шару шкіри, вовни тварин, а також людського волосся, нігтів і т. ін.

Латекс — загальний термін для позначення гумоподібної речовини. В природі зустрічається у вигляді молочка, яке виділяють різні рослини, зокрема, бразильська гевея, кульбаба та ін.

Метрологія — наука про міри та ваги.

Мертве волосся — маломіцне, жорстке, грубе волокно.

Ость — волосинки в хутрі тварин, що відрізняються від решти шерсті за довжиною і кольором.

Очісувати — очищати, вирівнювати чесанням вовну, волокно бавовни, льону тощо.

Перехідне волосся — це волосся, яке за товщиною та жорсткістю займає проміжне місце між пухом та остю.

Повсть (англ. felt, рос. войлок) — нетканий текстиль. Цупкий матеріал, виготовлений способом валяння. Використовується як ущільнювальний, тепло- і звукоізоляційний матеріал.

Поліестер, акрил, нейлон, віскоза, лайкра, поліамід, спандекс — назви волокон хімічного походження. Сировиною для їх виготовлення є кам'яне вугілля, нафта, газ, залишки продуктів переробки деревини та текстильного виробництва.

Пух — тонкі, короткі, м'які волоски на тілі тварин; підшерстя під довшою, товщою шерстю.

Репродуктивна функція — здатність організму до продовження роду.

Серицин (від лат. sericium — шовк) — білок, який входить до складу шовку, що виробляє гусінь шовковицевого шовкопряда.

Синтетична пряжа — пряжа, волокна якої виготовляють з вугілля та нафтопродуктів. Усі синтетичні пряжі виробляються у вигляді безперервних ниток, але для ручного в'язання їх змотують по довжині в пасмо та клубки.

Спандекс — еластанава нитка, яку виготовляють з каучукоподібного синтетичного волокна. Ці волокна відомі під різними торговими назвами, наприклад лайкра.

Сукно — шерстяна або напівшерстяна тканина з ворсом на поверхні; поділяється на грубе і тонке.

Фактурний візерунок — об'ємне рельєфне зображення на поверхні.

Фетр — сорт повсті, який виготовляють з тонкого пуху кролів або кіз. Це щільний нетканий матеріал з валяної вовни.

Фіброїн — білкова волокниста речовина, що є найважливішою складовою частиною натурального шовку.

Шерстяні тканини — тканини, виготовлені із шерсті тварин, в тому числі із вовни овець.

Штучні волокна — волокна, які отримують із продуктів хімічної переробки природних матеріалів органічного (целюлоза, білки) та неорганічного (скло, метал) походження.

Чохол для горнятка.

Горнятко - хороший і корисний подарунок. А горнятко у в'язаному чохлі-грілці, зробленому своїми руками, - подарунок по-справжньому душевний.

Чай ніколи не охолоне: його зігріватиме тепло вашого серця.

Інструменти і матеріали :

- керамічний кухоль;
- пряжа бордового кольору;
- пряжа смарагдового кольору
- пряжа сірого кольору;
- пряжа білого кольору;
- гачок №3;
- чорні намистини для очей;
- голка з широким вушком.

Скорочення:

ПП - повітряна петля

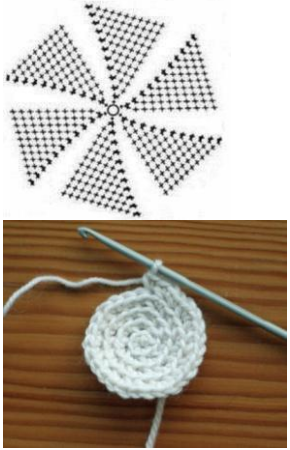
СС - сполучний стовпчик

СБН - стовпчик без накида

СЗН - стовпчик з накидом

НСН - напівстовпчик з накидом

Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
2	Щоб зробити отвір для ручки, зв'яжіть на початку останнього ряду ланцюжок з 3 ПП і закріпіть його на протилежній стороні за допомогою СС.	
3	Потім зв'яжіть 1 СЗН, 1 НСН і продовжуйте в'язати СБН до тих пір, поки до кінця ряду не залишиться 3 петлі. Після цього - 1 НСН, 2 СЗН. Знову закріпіть в'язання на краю протилежної сторони за допомогою СС. В результаті вийшов чохол на кухоль з отвором для ручки.	
4	Прикрасити чохол на горнятку можна в'язаною аплікацією - овечкою. Щоб зв'язати аплікацію-овечку гачком, треба: 1. обв'язати ковзаючу петлю (її ще називають "петлею амігурум") шістьма СБН і замкнути в'язання в круг за допомогою СС;	
5	Зв'язати плоский круг потрібного діаметру(трохи Менше передбачуваного діаметру аплікації), роблячи збільшення за схемою; в'яжіть по спіралі, без петель підйому і строго за задні напівпетлі;	

	Поверніть роботу і зв'яжіть ланцюжок з 3 ПП;	
7	Пров'язати СС в першу петлю ланцюжка	
8	Знову зв'язати ланцюжок з 3 ПП і - СС в першу далеку від вас напівпетлю попереднього ряду; так формуються овечки петельки-кучерики;	
9	Вигляд з лицевого боку:	
10	Таким чином в'язати по спіралі, поки не дійдете до середини круга;	
11	Дійшовши до середини, зв'язати дві зайві петельки, обрізати і закріпити нитку, протягнути її через середину на виворітній сторону.	
12	Для голови зв'яжіть ланцюжок з 5 ПП. Зробіть 2 ПП підйому і в'яжіть СБ Н до кінця ряду. У останню петлю ряду пров'яжіть 3 СБН і, перейшовши на іншу сторону ланцюжка, в'яжіть СБН до кінця ряду.	

14	В'яжіть таким чином, поки голова не досягне потрібного розміру.	
15	Для вушок зв'яжіть ланцюжок з 4 ПП, потім в'яжіть СБН по верхній частині голови до кінця ряду - до початку другого вушка. Його зв'яжіть аналогічно: 4 ПП і СС. Обріжте і закріпіть нитку.	
16	Зв'яжіть овеччі чубчик: вяжіть на голові такі ж петельки, як на тілі...	
17	Потім злегка призберіть зачіскуголкою.	
18	Пришийте очі-намистинки - голова готова.	
19	Зєднайте при допомозі голки голову з тілом та пришийте овечку до чохла.	
20	Можно доповнити декор вишивши тамбурними стібками квіти чи ялички.	

Ключниця.

Ключниця – це спеціальне пристосування, яке дозволяє зберігати на увазі всі ключі. За дизайном цей виріб обмежується лише особистими смаками господаря будинку. Ключниці поділяють на кілька видів:

1. Настінна. Предмет для зберігання ключів вішають на стінці по близькості виходу. Його розміщують в такому положенні, щоб він завжди був в поле вашого зору. Це необхідно для того, щоб якомога швидше знайти потрібні вам ключі без втрати зайвого часу. У конструкцію настінного ключниці входять гачки або будь-який інший креативний кріплення для зв'язки ключів.

2. Кишенькова. Даний вид ключниці досить гарний собою, так як дозволяє тримати все ключі завжди при собі в одному місці. При цьому ваш кишеню не буде протиратися, а гаджет залишиться в ньому без єдиної подряпини. Вся справа в тому, що ключі знаходяться в спеціальному гаманці.

3. Настільна. Настільна ключниця має на увазі під собою звичайну

коробку, яка може бути різної форми і прикрашена красивими візерунками. Щоб не втрачати коробку з-під виглядом, можна почепити на неї який-небудь брелок, який би кидався в очі.

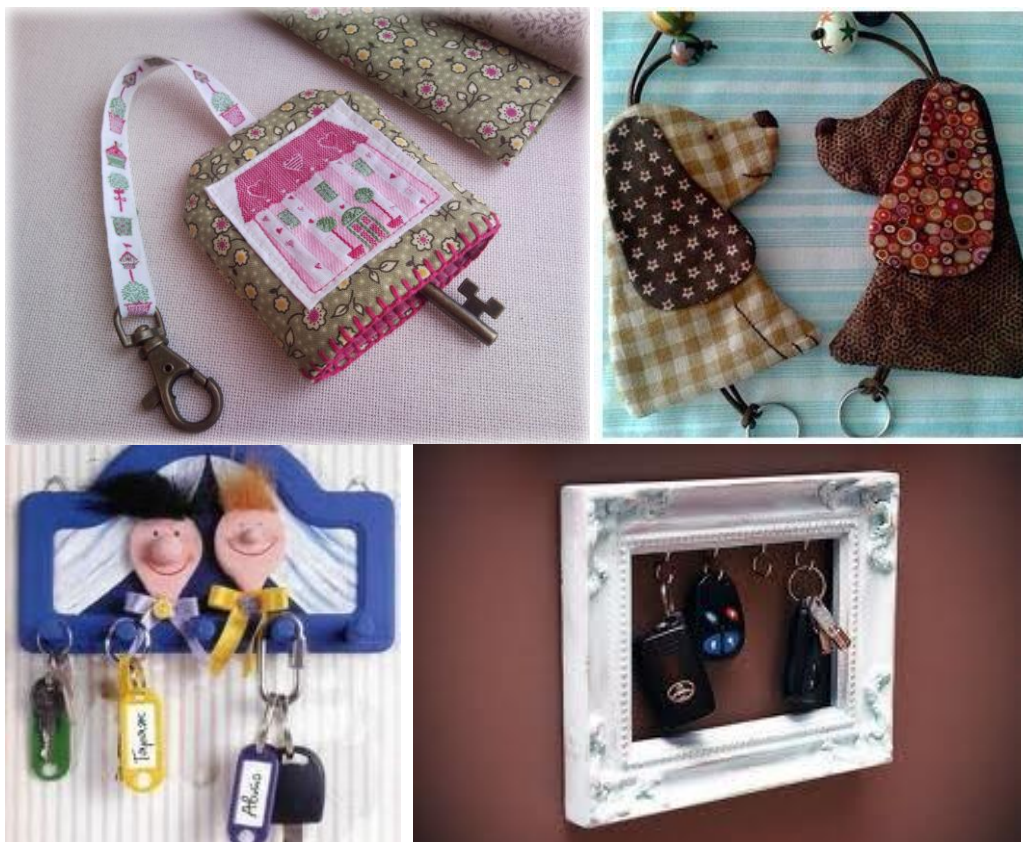

4. Шафова. Якщо у вас в коридорі стоїть шафа, це відмінна можливість задіяти його дверні поверхні. Ще можна поставити біля виходу трюмо, що не менш зручний. І дзеркало, і ключі завжди будуть під рукою.

Текстильна ключниця — символічний і практичний подарунок

Серед безлічі різноманітних подарунків особливу симпатію викликають щодня затребувані, всякий раз нагадують про дарувальника. До числа таких можна віднести оригінальну ключницю у вигляді собаки, зберігає всередині ключі від будинку, автомобіля або робочого кабінету.

Вироби аналоги

Матеріали та інструменти:

клапоть м'якого фетру;

1 ножиці з фігурними лезами;

2 темно-сині і молочні нитки;

3 силіконовий клей;

4 відрізок тасьми;

5 пара великих намистин;

6 штучні очі для іграшок;

7 кільце для ключів;

8 котон (можна використовувати будь-який щільний текстиль);

Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Робота над пошиттям ключниці виконується згідно з двох паперових шаблонів деталей виробу	
2	З котону необхідно вирізати дві симетричні деталі тулуба собаки.	
3	У кожній текстильній деталі подрублюють нижній край.	
4	З лицьового боку кожної деталі декоративною строчкою або з допомогою вишивки позначають рот собаки і лапи.	
5	Складені лицьовою стороною всередину обидві деталі з'єднують швом, залишаючи вільним нижній край ключниці та сантиметрову дірку вгорі голови собаки. Після виконаної роботи виріб акуратно вивертають назовні і розправляють.	
6	На наступному етапі здійснюють зовнішню сшивку по зовнішньому краю ключниці.	
8	Щоб їх вивернути назовні, у верхній частині кожного вуха обережно роблять невелику проріз, через яку деталь вивертають і випрямляють.	

9	З допомогою силіконового клею кожне вухо приклеюють до голови собаки дірою всередину. Використовуючи силікон, кріплять та очі собаки.	
10	Залишилося тільки закріпити в порожнині ключниці кільце для ключів. Щоб ключі були захищені всередині виробу і виймалися тільки при необхідності, відміряється потрібна довжина тасьми. Її протягують в кільце для ключів, після чого обидва кінця виводять через порожнину ключниці в залишений отвір вгорі. Закріпити тасьму поверх ключниці допоможуть дві намистини. Кожен кінець тасьми просмикують крізь намистину і зав'язують великим вузлом.	

Шарф.

В'язані шарфи – чудовий атрибут, який часом довершує образ своєю вичурністю, додає певної жіночності, або строгості. Мати кілька видів шарфів – не розкіш, а справжня потреба. Адже часом без нього важко обійтись прохолодної осені, морозної днини і вітряного весняного дня. Щоб зберегти своє здоров'я та почуватись у комфорті варто не забувати про такий атрибут, як в'язаний шарф спицями.

Вироби аналоги

Зазвичай ширина шарфа становить 10-30 сантиметрів , довжина 80-200 сантиметрів . Пряжу можете робити будь-якої товщини. Шарф можна зробити навіть із залишків пряжі. З різнобарвною і різнофактурной пряжі може вийти оригінальна річ.

Для шарфа більше підійдуть двосторонні в'язки , які з обох сторін виглядають однаково.

Інструменти і матеріали:

- 2 мотка ниток по 100 г кожна;
- пара спиць;
- схема і розшифровка до неї:

Технологічна картка

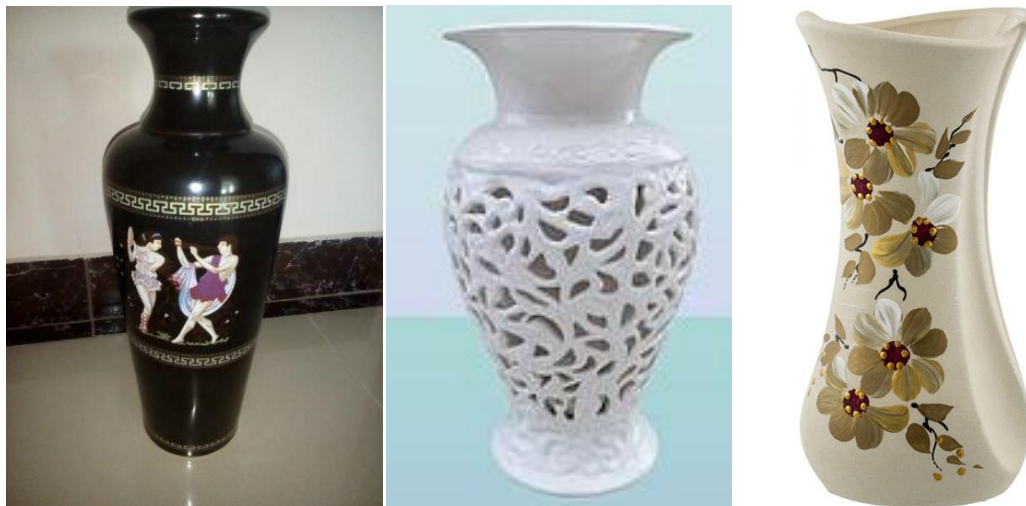
№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Визначити кількість петель початкового ряду. Кількість петельок, повинна ділитися на 10. Крім того набираємо на спиці додатково ще 2петлі для кромки.	
2	Другий ряд в'яжемо по візерунку	
3	Далі в'яжемо строго за схемою. 1 петля кромки, лицьові - 5 шт., виворітні - 5 шт. повторюємо до кінця ряду. В кінці виконуємо ще одну петлю кромки.	
4	В кожному наступному ряду зміщуємо петлі на одну. ! петля кромки , 1 – виворітна, 5- лицевих, 5 виворітних. В кінці ряду 4 виворітні.	
5	В'яжеться за схемою до тих пір, поки в'язаний виріб не виросте до 170 см. Після цього можна закрити петлі.	

к	в	в	в	в	в	л	л	л	л	л	к	6 р як 1
к	в	л	л	л	л	л	в	в	в	в	к	5 р
к	л	л	в	в	в	в	в	л	л	л	к	4 р
к	в	в	в	л	л	л	л	л	в	в	к	3 р
к	л	л	л	л	в	в	в	в	в	л	к	2 р
к	в	в	в	в	в	л	л	л	л	л	к	1 р

к-кромка, л – лицева, в- виворітна

Декоративна ваза.

Ва́за — посудина витонченої форми, з мальовничими або ліпними прикрасами, виготовлена із [глини](#), [порцеляни](#), каменю або [металу](#). Серед посудин цього роду особливої уваги, за своєю важливістю для історії мистецтва та археології, заслуговують [давньогрецькі розписні вази](#) з обпаленої глини, які знаходять переважно у похованнях скрізь, де процвітала або куди встигла проникнути [еллінська цивілізація](#). Надзвичайною самобутністю відрізняється й [китайська порцеляна](#). Призначена для декору або зберігання в ній речовини.

Інструменти і матеріали:

- *пластиковая пляшка,*
- *ножиці,*
- *лінійка*

Технологічна картка.

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Знімаємо етикетку з пляшки.	
2	Ножицями відрізаємо горловину з пляшки.	
3	Вертикально ріжемо пляшку на полоси довжиною 7 см та шириною 1 см	
4	Полоси відгинаємо по колу.	
5	Згинаємо і закладаємо одну полоску на інші дві і витягуємо спереду на перед третьою.	
6	Переплітаємо решту полосок.	
7	Ваза – вигляд знизу.	

Ваза №2

Матеріали для роботи:

- пластикова бутылка;
- клей «Дракон» та двосторонній скотч;
- ножиці;
- намистини для декорування.

Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Наклеюємо двосторонній скотч або змазуємо верхню частину пляшки клеєм. Шпагатом обмотуємо пляшку рухаючись зверху вниз.	
2	Клеєм обмазуємо дно пляшки та обклеюємо шпагатом.	
3	Виготовляємо декоративні прикраси з шпагату. Скручуємо кружки.	
4	Декоруємо вазу. Верхню та нижні частини вази декоруємо у вигляді квітки.	
5	Намистинами прикрашаємо квіти на вазі.	

Основні відомості про малярні роботи

Ремонт — це процес зміни, відновлення, покращення будьчого, доведення об'єкта до початкових характеристик (не слід плутати з реставрацією).

Малярні роботи — це комплекс заходів, спрямованих на отримання рівної й естетично привабливої поверхні. До складу малярних робіт входять такі операції: ґрунтування, шпаклювання, фарбування різних поверхонь.

Матеріали та інструменти для малярних робіт.

- *шпателі* необхідні для підготовки поверхонь до фарбування. Застосовуються металеві та гумові шпателі: металевими видаляють старі шари фарби, замазки, шпалери тощо; гумовими наносять та розрівнюють шпаклівку на поверхні;
- *валики* відрізняються від пензлів більшою продуктивністю та економією матеріалів. Використовують їх для фарбування великих поверхонь та нанесення ґрунтовки на поверхню. Під час фарбування часто застосовують валики зі штучного хутра і валики з поролону.
- *підставки і піддони* для малярних валиків використовують для невеликої кількості фарби, для зручності набирання фарби при фарбуванні валиком.
- *малярні пензлі* - бувають різного об'єму, товщини та довжини ворсу залежно від їх призначення;
- *малярні розпилювачі* - широко застосовуються як ручні, так і пневматичні для фарбування поверхонь з великою площею. Використання розпилювачів значно прискорює процес виконання малярних робіт;
- *респіратор* — пристрій, яким користуються для захисту від потрапляння фарби в дихальні шляхи працюючого;
- *малярна стрічка, чохли*, тканина призначені для захисту тих ділянок поверхні, на які не потрібно наносити фарбу;
- *наждачний папір і брусок для наждачного паперу* застосовують для підготовки поверхонь до фарбування;
- *лінійка, рівень* — інструменти, які необхідні для контролю виконуваних робіт (мал. 174);
- *поліетиленовий пакет* для зберігання валика чи пензлів під час перерви в роботі.

Технологія виконання малярних робіт

1. Очищення поверхні (від бруду, іржі, полущеної фарби, старих шпалер, кіптяви, грибкових уражень, слідів протікань і жиру)
2. Шпаклювання поверхні (замазування спеціальною речовиною щілин та нерівностей якої-небудь поверхні).
3. Ґрунтування поверхні (обробка поверхні перед покраскою ґрунтовкою).
4. Фарбування поверхні. (один або кілька шарів фарби наносять за напрямком світлових променів).

Види фарб

Водні фарби застосовують з декоративною метою для опорядження інтер'єру і зовнішніх поверхонь будинків (здебільшого фасадів). Вони бувають вапняні, клейові, цементні, силікатні й казеїнові, залежно від в'язучої речовини, яку використовують для приготування водних фарб.

Неводною називають таку суміш, у якій в'язучим матеріалом є висихаючі олії (оліфи) або смоли, розведені в розчинниках. До робочої в'язкості суміші доводять оліфою або розчинником. До неводних фарб належать олійні й емалеві фарби, а також лакові покриття.

Фарби на основі мінеральних в'язучих речовин призначені для простої обробки кам'яних, бетонних стін, для фарбування басейнів, колодязів і парканів.

Клейовими фарбами покривають бетонні та дерев'яні поверхні.

Казеїнові фарби придатні як для зовнішніх, так і для внутрішніх робіт.

Фарби та емалі на основі синтетичних в'язучих речовин або оліфи використовуються для високоякісної обробки. Вони є придатними як для зовнішніх, так і для внутрішніх робіт

Олійні фарби за властивостями є подібними до фарб на основі синтетичних в'язучих. Вони утворюють щільні покриття, нестійкі до лугів і води.

Акрилова водоемульсійна фарба є водостійкою. Її активно використовують для фарбування бетонних, цегляних і гіпсокартонних поверхонь та поверхонь, покритих штукатуркою.

Маркування споживчих товарів

Товар — це предмет або річ, створена людиною для задоволення своїх потреб, яку можна продати чи купити.

Споживач — той, хто купує товар або отримує послугу.

Споживання — процес купівлі або отримання послуг.

Етикетка – графічний або текстовий знак, нанесений у вигляді наклейки або талона на товар чи інший продукт виробництва, із зазначенням торгової марки виробника, дати виготовлення та терміну придатності. Етикетка є експлуатаційним документом, який містить основні показники якості й технічні характеристики виробу, гарантовані виробником.

Етикетка повинна відповідати вимогам щодо оформлення та інформації на ній і включати такі відомості:

- про основні споживчі властивості продукції;
- гарантійний термін або строк допустимого використання товару, якщо вони встановлені;
- про ціну товару;
- дату випуску виробу;
- правила та умови безпечного й ефективного застосування товару;
- фірмове найменування виробника та його місцезнаходження.

Етикетки харчових продуктів повинні містити таку інформацію:

- загальну назву харчового продукту, номінальну кількість продукту у встановлених одиницях вимірювання (маса, об'єм та ін.);
- склад харчового продукту (включаючи перелік використаних у процесі виготовлення інших продуктів харчування, харчових добавок, барвників та хімічних речовин і з'єднань) ;
- енергетичну цінність (калорійність), дату виготовлення, термін придатності до споживання або дату закінчення терміну придатності до споживання ;
- умови зберігання ;
- найменування й адресу виробника та місце виготовлення, умови використання (якщо такі передбачені);
- застереження щодо споживання харчового продукту дітьми (якщо продукт не призначений для дитячого харчування, а підстави для такого застереження є);
- про країну-виробника продукту або країну походження продукту
- інша інформація, передбачена законодавчими актами, дія яких розповсюджується на певний харчовий продукт

Вимоги до етикетки на товарі харчового призначення передбачають обов'язковість зазначення інформації про використання під час приготування продуктів або про вміст у продуктах таких речовин:

- біологічно активних добавок до їжі;
- ароматизаторів; • харчових барвників;
- покращувачів смаку;
- харчових продуктів нетрадиційного складу;
- продуктів з включенням невластивих їм компонентів білкової природи;
- про наявність генетично модифікованих речовин.

Екологічні символи . «Зелений журавлик» Український знак екологічного маркування «Екологічно чисто та безпечно» включено до міжнародного реєстру Глобальної Мережі Екологічного маркування — Global Ecolabelling Network — і визнано 35 країнами світу, в тому числі, Європейським співтовариством	
«Екологічний продукт» екологічний знак Європейського Співтовариства, знак єдиної екомаркування відповідно до вимог ЄС, каже про екологічність продукту і ставиться на упаковці в двох кольорах: зелений і блакитний або чорний на білому тлі. Він не поширюється на харчові продукти і ліки, їм маркуються товари, віднесені до небезпечних, але використовувані при дотриманні обмежувальних умов і в допустимих межах.	
«Білий лебідь» Знак "Білий лебідь" - позначає відповідність товару жорстким скандинавським екологічним нормативам. Побачивши на упаковці значок з голубом, ви можете бути впевнені, що отримали продукт, який не містить шкідливих людині і природі речовин, легко утилізуються.	
«Блакитний ангел» Знак «Голубой Ангел» (від нім. <i>Der Blaue Engel</i>, Германія). Продукція, маркована знаком "Блакитний ангел" відповідає встановленим вимогам, виконання яких гарантує повну екологічну безпеку.	

«Екологічний вибір» (Канада);	
«Листок життя» Російська система екомаркування «Листок Життя» в 2007 році надійно увійшла в члени сертифікування. Розроблена фахівцями Санкт-Петербурзького Екологічного союзу, «Листок життя» визнаний міжнародною спільнотою серед добровільної екологічної сертифікації. Даний екологічний союз став першим і на даний момент єдиним органом в Росії, який має право на видачу сертифіката міжнародного рівня з екологічної сертифікації продукції (послуг і робіт).	
шведський екологічний символ	
«Чесна торгівля»,	
«Екологічний вибір» (Швеція) Екомаркування Шведського товариства охорони природи (SSNC). Воно розробило систему екомаркування «Сприятливий для навколишнього середовища вибір», символом якої є яструб - логотип SSNC. Зараз SSNC бере участь в Екомаркування товарів з 13 різних груп: миючі засоби, засоби для виведення плям і відбілювачі, туалетні очисники, засоби для посуду, пральні порошки, мила і шампуні, папір, серветки, а також текстиль, електрику, електрообладнання, пасажирський транспорт, товарні перевезення.	

Бельгійський стандарт Ecogarantie призначений для екологічно чистих продуктів. Ecogarantie розробив суворі стандарти для засобів особистої гігієни, косметики, засобів миючих. Мета компанії Ecogarantie полягає в забезпеченні безпеки, якості та довговічності сертифікованої продукції. Критерії сертифікації: Використання тільки органічних, мінеральних і рослинних компонентів; Ретельний відбір мінеральної сировини; Рослинна сировина ретельно контролюється щодо свого виробництва; У виробництві не використовується: ГМО і сировину на нафтохімічній основі; Продукти надають мінімальний вплив на навколишнє середовище; Досліди над тваринами при створенні продуктів не виробляються; В процесі використовуються екологічно чисті процеси; Крім того, проводиться постійний контроль з боку незалежних експертів.

«Green Seal»

«Зелена Печатка»

Екологічний знак Європейського співтовариства.

8 клас

Артефакт (від латин. *arte i factum* — штучно створене) — предмет, створений, виготовлений людиною.

Бриджі — короткі брюки завдовжки до колін, які щільно облягають ноги. У XVI–XVIII ст. були частиною стандартного західноєвропейського чоловічого костюма (кюлоти); пізніше носилися з високими чобітьми й призначалися для верхової їзди. Використовуються як елемент спортивної форми в американському футболі, бейсболі тощо.

Велюр — назва деяких матеріалів, що мають м'яку ворсову оксамитову лицьову поверхню. За способом оформлення ворсу велюр може бути гладким, фасонним, вибитим тощо.

Ворс при цьому розташовується по-різному: вертикально по всій тканині, на окремих ділянках пригладжений в один бік, з тисненням.

Вельвет — тканина, що складається з бавовняних, віскозних або синтетичних волокон. На її лицьовому боці наявні прямі рубчики по всій довжині тканини.

Габардин — вовняна тканина з якісної тонкої крученої мериносової пряжі. Завдяки застосуванню особливого виду переплетення — складної саржі, на лицьовій поверхні утворюється чітко виражений дрібний рубчик, що йде похило під кутом 60–70°.

Гофре (від франц. *gaufre* — прасувати складки) — ряди складок на чому-небудь (переважно на тканині), розташовані під кутом, що створює об'ємний ефект. Складки гофре можуть мати різну ширину по всій своїй довжині. **Ергономіка** — наука, яка комплексно вивчає особливості виробничої діяльності людини в системі «людина-техніка-довкілля» з метою забезпечення її безпеки, комфорту та ефективності.

Імітація (від латин. *imitato* — наслідування) — наслідування, підроблення. У дизайні термін «імітація» найчастіше застосовують, коли йдеться про підробку за допомогою макетних матеріалів фактури й кольору тих матеріалів, з яких буде виготовлено справжній промисловий виріб.

Капрі — короткі брюки завдовжки приблизно до середини гомілки. Сучасні жіночі капрі вперше з'явилися наприкінці 1940-х років на італійському острові Капрі. Вважається, що їхнім винахідником була німецький дизайнер Соня де Леннарт, яка мешкала на острові. Капрі вважалися модними в 1950-х і 1960-х роках. Знову набули популярності на початку XXI століття.

Кресленик — це графічний конструкторський документ, що визначає конструкцію виробу, а також містить відомості, необхідні для розроблення, виготовлення, контролю, монтажу й експлуатації виробу, включаючи його ремонт.

Лосини, легінси (від англ. *leg* — нога) — різновид брюк щільно прилягаючого фасону. Спершу різновид чоловічих брюк, елемент військової форми. Сьогодні це вироби панчішно-шкарпеткової групи, які можна також носити разом зі спідницею. Існують чоловічі та жіночі лосини для бігу, гімнастики, акробатики та інших видів спорту.

Міліметровий папір — папір для креслення зі стандартною розміткою на міліметри. Може бути різних кольорів. Лінії на міліметровому папері відрізняються за товщиною, найтонші поділяють міліметри.

Модуль — найменша одиниця загального цілого, яку можна переміщати без її суттєвих змін з метою зміни загальної конструкції або отримання нової.

Оксамит — тканина з натурального шовку або хімічного волокна з густим розрізним ворсом на лицьовому боці. Довжина ворсу зазвичай — 1–2 мм. Основа оксамиту переважно бавовняна.

Парча — важка тканина із шовку з візерунком, виконаним металевими нитками із золотом, сріблом або їх сплавами з іншими металами. Часто металева нитка навивається на лляну, шовкову, бавовняну основу.

Плісе (від франц. plisser — робити складки) — дрібні паралельні складки на тканині, пропрасовані машинним способом або праскою. Ширина складок у плісе повністю однакова.

Плюш — тканина з довгим (до 8 мм) ворсом на лицьовому боці. Ворс буває шовковий, вовняний або бавовняний. Основне полотно завжди вироблено з бавовняної тканини.

Редизайн (реконструкція) — удосконалення конструкції предметів, спрямоване на поліпшення їхніх характеристик: функціональної, економічної, естетичної.

Силует — це зовнішній контур форми одягу, його площинне зображення.

Тафта — різновид глянцевої цупкої тонкої тканини полотняного переплетення, виготовленої з туго скручених ниток шовку, бавовни або синтетичних полімерів.

Тефлон — це полімер тетрафторетилену (ПТФЕ), пластмаса, що має особливі фізичні й хімічні властивості та широко застосовується в техніці й у побуті.

Топіарій — поширена прикраса інтер'єру в європейській флористиці. Останнім часом отримав широке поширення і в Україні. Символізує достаток і благополуччя в домі. Топіарій ще називають «європейським деревом» і «деревом щастя».

Штапельні тканини — тканини, виготовлені зі штапельного волокна.

Штапельне волокно — елементарне текстильне волокно обмеженої довжини, зазвичай не більше 40–45 мм. Ці відрізки (штапель) отримують у результаті розрізання або розривання джгута, згорнутого з безлічі елементарних ниток. Нитки можуть бути як хімічного (віскоза, скло, поліестер) походження, так і натурального (льон, шерсть, бавовна). Пряжа зі штапельних волокон відрізняється більшою рівномірністю, а тканини з неї мають кращі теплозахисні та гігієнічні властивості, більш м'які та приємні на дотик, ніж ті, які виготовлені зі звичайної пряжі.

Заколка для волосся.

Традиція прикрашати волосся виникла ще до нашої ери, причому робили це і чоловіки, і жінки. У Стародавньому Єгипті, наприклад, фараони одягали на голову вироби із золота і дорогоцінних каменів. Діадемами, вінками із золота і живих квітів прикрашали волосся красуні Стародавньої Греції. Спеціальними паличками закріплювали волосся жінки в Японії, такі шпильки і сьогодні користуються популярністю, чоловіки-самураї заколки для волосся використовували як бойову зброю, так як шпильки-голки були виготовлені з твердого металу з загостреним кінцем, щоб у момент небезпеки запускати їх в супротивника.

Слов'янським жінкам подобалося прикрашати свої традиційні коси стрічками, вплітати квіти. Носили також обручі, кокошники, віночки. Придворні дами прикрашали зачіски шпильками, гребінцями, стрічками з дорогоцінними металами та камінням. У Європі в епоху Відродження мініатюрних прикрас для волосся практично не стало, зате з'явилися величезні дротяні конструкції-каркаси і обручі, які утримували неймовірно високі зачіски. Ці споруди прикрашалися дорогоцінним камінням, пір'ям стрічками, черепаховими гребенями, бісером і шпильками зі срібла і слонової кістки.

Інструменти і матеріали :

- *клей;*
- *блискавки;*
- *нитки;*
- *ножиці;*
- *основа для заколки;*
- *голка.*
- *фетр*
- *бісер*

Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Схема. Намалюйте ескіз сови та виготовить по ньому шаблони окремими частинами: голова, тулуб, животик. Обведіть шаблон голови на бордовому фетрі, тулуб на зеленому чи салатовому, черевця – на бежевому. Виріжте деталі.	
2	Приклейте деталі голови і тулуба до основи – кусочка товстого чорного фетру. Коли клей трохи підсохне, закріпіть зверху деталь черевця.	
3	Відділіть від блискавки тасьму і обріжте тканину на якій тримаються зубчики. Почніть пришивати блискавку на основу від кінчика вушка сови і далі по контуру, так як показано на рисунку. Дійшовши до кінчика другого вушка, закріпіть і відріжте блискавку.	
4	Двома окремими шматочками блискавки обведіть вушка по внутрішньому краю та обведіть очі сови. Ще один шматочок пришийте по контуру голови і тулуба. останнім кусочком блискавки позначте черевце сови. Вишийте пір'я.	
5	Пришийте дві великі бісерини на місці очей. Вишийте бісером пір'я на боках. Додайте декоративні стібки по контуру черевця та нижній частині голови.	
6	Зробіть сові дзьоб з маленького шматочка блискавки, складеної пополам. Виріжте фігурку, відступивши, 1-2 мм від блискавки. З боків залиште з чорного фетру лапки, хвіст та крильця.	
7	По шаблону викрійте з шкіри деталі для задньої сторони роботи. Та прикріпіть до основи заколки.	

Підставка для телефону

Підставки для телефонів продовжують набирати популярність. Пов'язано це з збільшенням дисплеїв смартфонів, а також їх можливостей, адже тепер можна дивитися фільми, улюблені відеоролики, слухати музику, підключивши динаміки до телефону і так далі. Підставку для телефону можна придбати в спеціалізованому магазині з продажу аксесуарів для смартфонів, можна замовити в мережі, однак можна зробити підставку власними руками.

Інструменти і матеріали:

1. Основа (у мене дерев'яний стил, около 10 см в диаметре)
2. Картон
3. Клей
4. Ткань (у мене лен)
5. Грунт акриловий или краска
6. декор (цветы, вырубка, стразы, кружево и пр.

Технологічна карта

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Вирізаємо чотири прямокутники з картону. Розмір може бути любим. В даному випадку 9x14, 6x9, 8x9, 3,5x9.	
	Викладаємо заготовки з картону на тканину так, як показано на рисунку і обтягуємо тканиною.	
1	Далі вирізаємо з скрап карти відрізок розміром 8,5x25 та приклеюємо з вивирітнього боку.	
2	На край до короткої сторони прикріплюємо кусочок вирубної серветки.	

3	Задню стінку піднімаємо на 1см, щоб збільшити кут нахилу та склеюємо верх підставки.		
4	Поки сохне клей грунтуємо спил, і коли висохне приклеємо до нього підставку. Декоруємо підставку.		
5	Приклеюємо штучні квіти, намистини ...		

Панно.

Незвичайний вид рукоділля string art придумали в Англії майже чотири століття тому. З допомогою звичайних цвяхів і ниток ткачі того часу створювали декоративний малюнок на дощечки, з якими потім прикрашали стіни власного житла. З часом стародавня техніка плетіння кілька разів перероблялася і удосконалювалася, але в світі особливо популярною стала версія стринг-арт від Мері Буль. З її допомогою англійська дослідниця навчала дітей алгебри та геометрії.

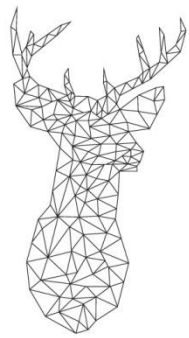
Інструменти і матеріали:

- шматок фанери або дошка;
- щільний картон, якщо збираєтеся майструвати листівку або освоюєте стринг-арт з дітьми;
- шаблон, фото, точкова схема або готове зображення;
- фарба, якщо основі необхідно додати кольору;
- молоток щоб забивати цвяхи або шило для проколів на папері.

Олень

Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
	1. Очистіть поверхню від зайвих трісок, покрийте шаром лаку. При бажанні дошку можна пофарбувати у будь який колір. 2. Роздрукуйте великий трафарет голови оленя, виріжте малюнок по контуру. 3. Розташуйте аркуш паперу по центру дерев'яного полотна. Зробіть позначки для забивання на відстані 5-7 мм. Цей крок буде простіше виконати, якщо використовувати міліметровочну папір. 4. Акуратно забийте цвяхи та почніть створювати шедевр з самого низу малюнка. 5. Закріпіть кінчик нитки на цвяху і зробіть загальний контур, обводячи пряжу за принципом змійки навколо кожного цвяха.	
6	Подальший процес справа смаку. Ви можете використовувати рівні геометричні лінії або розподілити нитку всередині контуру хаотично	
	Схема	

Декоративна подушка.

В будь-якому затишному інтер'єрі, як правило, декоративні подушки є обов'язковою складовою. І правда, без подушок диван або крісло виглядають якось голо і непривабливо. Але варто кинути на диван пару подушок і він набуває новий вид - затишний і як би запрошує присісти.

Подушка-сова з мотивів

Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	Подушка складається з кольорових п'ятикутних та шестикутних мотивів.	Чим товстіші нитки тим більша сова
2	Шестикутний мотив вив'язуємо за схемою	
3	Потрібно зв'язати 17 кольорових шестикутників та 2 білих – на очі.	

4	Пятикутний мотив. Всього потрібно зв'язати 10 п'ятикутників	
5	Коли всі деталі готові, зшиваємо акуратно все мотиви, набиваємо наповнювачем і насолоджуємося своїм хенд мейд. Підійде така подушка для спальні, в дитячу кімнату і навіть для вітальні.	

Сумка

Сумка — ємність, вироблена зі шкіри чи тканини, що має форму торбинки, футляра з ручками і служить для перенесення чого-небудь.

Види сумок:

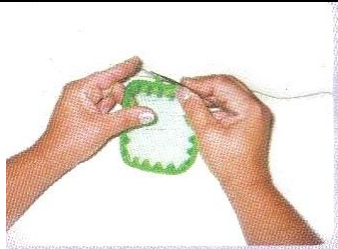
- Господарська сумка
- Жіноча сумка.
- Чоловіча сумка
- Санітарна сумка.
- пляжна сумка.
- Сумка-холодильник.
- Сумка-рюкзак
- [Поясна сумка](#) — маленька сумка, яку носять попереду на поясі.
- [Підсумок](#) — військова сумка з відділками для обойм і магазинів.
- [Ташка](#) — гусарська сумка.

Інструменти і матеріали:

- *двадцять штук бутілок одного кольору,*
- *моток ниток для в'язання гачком;*
- *два метри атласної стрічки для декору.*
- *тканина для чохла.*

Технологічна картка

№	Послідовність виготовлення	Зображення
1	З бутілок вирізаємо 40 квадратів розміром 5х5 см, та декілька полос для ручки та декорування верхньої частини сумки. В кожному квадраті зрізаємо кутики	
2	При допомозі дироколу робимо отвори по всьому периметру квадрата. Відступаючи від краю і сусіднього проколу 3мм. Дотримуємось правил безпечної роботи з колючими і ріжучими інструментами.	
3	Кожен квадрат обв'язуємо гачком двома рядами стовпчиків без накиду. За таким принципом обв'язуємо і деталі ручок сумки.	
4	Квадрати зшиваються між собою потаємним швом.	
5	Викроюємо чохол для сумки по її формі.	

1. «Моя зачіска».

Зачіска — спосіб впорядкування [волосся](#) на голові людини, що передбачає його вкорочення, видалення, укладання, фарбування в певному [стилі](#), а в деяких випадках — застосування спеціальних предметів або хімічних речовин. Є одним з найбільш ранніх надбань людської [культури](#) та, одночасно, засобом [гігієни](#). В сучасному світі зачіска є одним з основних елементів [моди](#).

Типи зачісок.

На форму зачіски впливають національні та релігійні традиції, соціальний статус людини, її особисті уподобання, а також фізичні особливості.

Приклади зачісок:

- за статтю (чоловічі, жіночі)
- за віком (дитячі, молодіжні, старечі)
- за довжиною волосся (короткі, середньої довжини, довгі)
- за способом створення (стрижка, гоління, нарощування, завивка, випрямлення, фарбування, знебарвлення, ламінування)
- за застосуванням додаткових засобів (природні, з включенням сторонніх предметів, зі штучним волоссям (перуки, шиньони))
- за стилістичною відповідністю (модельні, сучасні, старомодні)
- за призначенням (повсякденні, святкові, ритуальні)
- за національними традиціями (чуприна, коса, афро та ін.)
- за релігійними традиціями (тонзура, гуменце, пейси)
- за приналежністю до певної соціальної верстви (спеціальні зачіски солдатів, в'язнів тощо).

Як підібрати зачіску за типом обличчя

Яка зачіска підійде круглому обличчю

Якщо ваше обличчя має круглу форму, воно може виглядати повненьким незважаючи на те, що у вас немає ні грама зайвої ваги. А якщо є, то ... ну, ви самі розумієте.

Тому основне завдання зачіски для круглого обличчя — подовжити його будь-якими доступними засобами.

Категоричні «не» для дівчат з круглим обличчям:

- Завивка — вона занадто розширює обличчя

- Пишні зачіски — причина та ж.
- Волосся, зачесане назад — надають обличчю зайвої округлості
- Короткі стрижки — особливо для дуже високих дівчат, вони додадуть зайвої худини, а голова буде здаватися надто маленькою
- Високі зачіски — вони хоч і подовжують форму обличчя, але також подовжують шию, і вона буде здаватися неприродно довгою

Однозначні «так»:

- Багатошарові стрижки, в яких кожен шар має різну довжину
- Великі хвилі
- Довгі зачіски, нижче підборіддя
- Стрижка «боб», при якій передні локони довше задніх
- Довга, скуйовджена зачіска — ефект відсутності укладки, безладу.

Які зачіски підходять овальному обличчю

Ця форма вважається ідеальною, тому при виборі зачіски для овального обличчя особливих труднощів виникнути не повинно. Якщо ваше обличчя овальне, вам підійде практично будь-яка стрижка, будь-яка укладання. Тим не менш, варто звернути увагу на деякі моменти:

- Якщо у вас тонке волосся, віддайте перевагу стрижкам середньої довжини

- Якщо ваше волосся густе і товсті, ви будете виглядати чудово з

довгою стрижкою

- Вам підуть стрижки з будь чубчиком, а також без чубчика — але все ж звертайте увагу не тільки на форму, але і на риси обличчя

Зачіски відповідні для квадратного обличчя

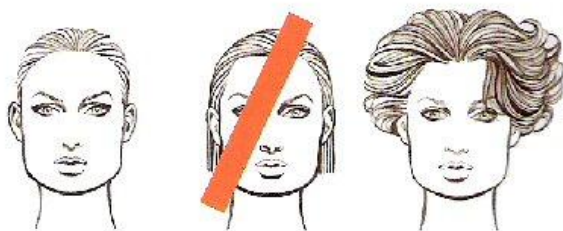

Це одна з найскладніших форм, тому що вона робить ваше обличчя швидше мужнім, ніж жіночним; надмірно спортивним і повним. Однак за допомогою вдалої зачіски для квадратного обличчя, ви можете скорегувати його форму і стати справжньою богинею.

Що допоможе виправити ситуацію:

- Негуста шарувата чубчик, зачесане набік
- Асиметрична зачіска з косим проділом
- Хвилясте волосся довжиною нижче плечей
- Стрижка драбинкою

- Висока зачіска

Ні в якому разі не робіть цього:

- Коротка стрижка
- Пишна укладання
- Симетрична зачіска з прямим

проділом

- Густа пряма чубчик

Зачіски для обличчя серцеподібної форми

Ця форма обличчя не дуже вдала, однак легко піддається корекції за допомогою правильної зачіски для серцеподібного обличчя.

Ось що допоможе надати обличчю кращий вигляд:

- Чубчик, розділена на проділ і відкриваюча частина чола по центру
- Стрижка середньої довжини — до плечей
- Гладкі, пряме волосся і трохи об'єму в області вилиць

Які зачіски підійдуть ромбовидного обличчя

Багато правила коригування цієї форми за допомогою вдалої зачіски для ромбовидного обличчя співпадуть з попередніми рекомендаціями — тими, що ми давали дівчатам з серцеподібним обличчям. Крім того, варто спробувати

наступне:

- Дуже довга чолка (до брів або навіть довше), пишна і об'ємна
- Зачіски без чітких ліній
- Укладання з куточками волосся, підкрученими всередину

Зачіски для довгастого обличчя

Таке обличчя дуже схоже на овальне, і значить знову практично ідеально. Досить легкої корекції, щоб прибрати слово «практично» з його характеристики:

- Ваша стрижка не повинна бути надто довгою. Оптимально — довжина не більше ніж до плечей, краще коротше
- Завиті кінчики волосся, стрижка «боб» або «каре»
- Об'ємні зачіски з вибиває локонами, зорво розширюють обличчя
- Пряма, довга і об'ємна чубчик
- Асиметричні стрижки та укладки

«Мій одяг — мій імідж»

У всі часи незалежно від моди, жінки хотіли виглядати стильно. А це неможливо без гарного смаку. Якщо він закладений у вас з народження – добре, а якщо ні – не сумуйте. Навчитися виглядати надзвичайно і правильно вибирати гардероб ніколи не пізно. Вже давно доведено, що правильно підібраний стиль стане помічником і в кар'єрі, і в особистому житті. Саме одяг є головною складовою частиною іміджу стильної людини.

Перш за все, в гардеробі необхідно мати **універсальні речі**, які можна вдало комбінувати один з одним. Це брюки, пряма спідниця (спідниця-олівець), блуза чоловічого крою, кардиган, класичний піджак. З такою основою зовсім неважко виглядати кожен день по-новому, освіжаючи образ різними аксесуарами. Як вибрати свій стиль в одязі?

Не забувайте, обираючи стиль одягу необхідно враховувати ваш спосіб життя, смаки і звички. Бізнес-леді, яка щодня підписує дорогі контракти, навряд чи вибере спортивний стиль. Ну а молодій, легкій, немов літаючій у хмарах дівчині, ймовірно, не підійде строгий класичний стиль. Так що все повинно бути доречно.

Які ж стилі одягу існують? Ось найбільш популярні з них.

Романтичний стиль – це ніжні відтінки, рюші, бантики, легкі тканини, різні квіткові принти. Якщо у вашій душі, як і раніше живе маленька дівчинка, вам напевно підійде такий стиль. Що ж стосується **ділового стилю**, то тут немає особливих вимог. Все повинно бути максимально строго, без зайвих прикрас.

Спортивний стиль підійде тим, хто звик вести активний спосіб життя, або ж тим, чиє життя і робота пов'язана зі спортом. Вибирайте всілякі спортивні костюми, майки, шорти, кросівки. Головна умова тут – максимальний комфорт.

В моду все впевненіше входить **стиль вінтаж**. Якщо ви хочете виділитися з натовпу, дивуючи всіх своєю індивідуальністю, радимо звернути увагу саме

на нього. Прикрасьте гардероб нарядами двадцятих років і, повірте, ви не залишитеся непоміченою.

Перше враження Є відомий крилатий вислів: “ Право на створення першого враження ми маємо лише один раз “. Це перше враження формується тільки на основі нашої зовнішності.

ЗОВНІШНІСТЬ У тлумачному словнику це слово означає: зовнішній вигляд, образ.

Складові чинники зовнішності ІМІДЖ ІНДИВІДУАЛЬНИЙ СТИЛЬ МОДА

ІМІДЖ Походить від латинського слова *imago* – образ, стиль. Цілеспрямований сформований образ (особи, предмета, явища), покликаний зробити емоційний вплив на кого-небудь з метою популяризації, реклами, досягнення успіху тощо. Важливо зрозуміти, що імідж – це не вроджена якість, а щось придбане, створене, сформоване.

СТИЛЬ Від латинського *stilus* – паличка, якою писали на воскових дощечках. У словнику: сукупність ознак, що характеризують мистецтво певного часу та напряду або індивідуальну манеру художника стосовно ідейного змісту та форми.

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ СТИЛЬ Кожна людина від народження має якусь власну індивідуальність (набір невід’ємних якостей), що із часом можуть злегка видозмінюватися. Але стрижень залишається протягом всього життя разом з людиною.

СТИЛЬ ЧИ ІМІДЖ? Імідж ми можемо створювати, формувати, змінювати і т. д. Індивідуальний стиль можемо тільки виявити, тому що він уже створений при народженні. Таким чином, ще раз підтверджуємо той факт, що імідж – це щось створене з певною метою, а індивідуальний стиль – це щось вроджене. Розрізняйте ці поняття!

МОДА Це сполучення законів стильної єдності, колірної гармонії; це сукупність смаків, що діє в той чи інший період часу. Вона вимагає почуття міри, обліку факторів часу, смаку, віку.

ВИМОГИ ДО ЗОВНІШНЬОГО ВИГЛЯДУ охайний, доглянутий вигляд; помірність у кольорах одягу, взуття, аксесуарів; стильність: гармонійне поєднання усіх кольорів одягу, взуття, аксесуарів; корпоративність: додержання вимог певної організації, установи; усе повинно відповідати сезону, характеру діяльності та робочої ситуації.

Діловий стиль для чоловіків діловий костюм (піджак, штани); сорочка, краватка; змінне взуття незалежно від пори року; туфлі; охайна зачіска. У спеку піджак, а в окремих випадках і краватку, можна не вдягати, але при відвідуванні керівництва вони необхідні. Неприпустимо: носіння спортивних костюмів і кросівок, сандалій будь-яких видів.

Діловий стиль для жінок костюм ділового стилю; блуза й кофта довжиною нижче пояса; спідничка, яка закриває коліна; змінне взуття та колготи незалежно від пори року; охайна стримана зачіска; помірний макіяж та манікюр. Неприпустимо: одяг із глибоким декольте, спідниця чи плаття із високим розрізом, шорти.

Необхідно пам'ятати: Не все, що є нині модним, личить саме вам. Вибирайте одяг відповідно до того, що вам пасує. Одягатися модно і красиво – не означає мати переповнений гардероб. Слід зі смаком підібрати основні елементи одягу, які своїм стилем і поєднанням барв дали б можливість робити багато комбінацій. До таємниць успіху належить також чистота й охайність одягу. Вимоги правильного режиму дня, тривалості сну, руху, раціонального харчування належать до піклування про власне “я”, а отже, і про зовнішній вигляд.

9 клас

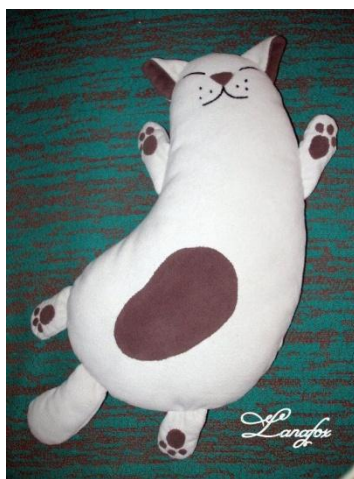
Вироби в етнічному стилі.

Ідеї для творчості:

Нове життя старим речам

Ідеї для творчості:

«Мій власний стиль»

Колись, сама королева моди, чудова Коко Шанель сказала: «Мода виходить з моди, стиль – ніколи». Важко не погодитися з даною думною. Дійсно, мода мінлива, а стиль – незмінний. Безпосередньо, в наслідок цього відшукати власний особистий стиль прагнуть

майже всі, а особливо ті особистості, які не бажають перебувати в залежності від примх модних дизайнерів. Хоча перш ніж дати відповідь на питання про те, як створити власний стиль в одязі, необхідно зрозуміти, що ж таке стиль.

Визначення поняття стиль, має у своєму складі сукупність безлічі компонентів або акцентів, що разом створюють індивідуальний образ. Такими акцентами можуть бути будь-які деталі одягу - від аксесуарів та взуття до найосновніших характеристик: тканини, забарвлення. Сучасне суспільство передбачає величезну різноманітність стилів, завдяки яким експериментувати з власним іміджем можна практично до безкінечності. Втім відшукати власний, персональний стиль – завдання нелегке. На ці пошуки зможе піти не один рік, хоча воно коштує того. Тоді як же створити власний стиль одягу? Безсумнівно, вирішити цю задачку відразу нереально. Спочатку потрібно навчитися підбирати посеред різноманіття стильних штучок такі, які стануть підходити фігурі та зовнішності людини, а також до її звичок та інтересів. Отже, процес пошуку особистого стилю може стати досить цікавим, а заслугою за старання буде бездоганний зовнішній вигляд і захоплені погляди оточуючих.

На шляху до особистого стилю потрібно пройти кілька суттєвих невід'ємних кроків:

Визначся з бажаними результатами. Не вдаючись у розлогі міркування, необхідно намітити для себе остаточний ефект. Спробуйте усвідомити

визначення того стилю, якому ви хочете слідувати. Ви хочете практично постійно виглядати вишукано, гламурно або елегантно? Можливо, ваша мета – яскравий і ексцентричний стиль? Або ви прямуєте до вимогливого або сексуального образу? Крім того слід поміркувати і над тим, як би ви не хотіли виглядати ні за що.

Вибери колірну палітру. Помилково обраний колір одягу зможе зіпсувати найелегантніший її дизайн, а також додати людині трохи зайвих років, спотворити відтінок волосся чи обличчя. Вам потрібно знайти власний кольоротип. Відштовхуючись від нього, і потрібно підшукувати поєднання кольорів.

Зверни увагу на свою фігуру. Даний крок має дуже істотне значення в становленні остаточного стилю.. Необхідно об'єктивно вивчити всі плюси та дефекти фігури. Направити свій погляд на пропорції і розміри тіла. Найкращим чином, звичайно, кваліфікувати тип фігури (наприклад, «пісочний годинник» або «груша»). Сьогодні неважко відшукати інформацію про те, як можна за допомогою одягу візуально підкорегувати дефекти фігури. Нехтувати цією інформацією не треба – вона надзвичайно знадобиться в момент вибору моделі одягу.

Проведи аналіз стилю життя та оточення Щоб дати відповідь на питання про те, як створити власний стиль в одязі, необхідно пройти і цей рубіж. Хоча ви бачите оточуючих вас людей, придивіться до них уважніше. Аналізуйте ту ситуацію, яка найбільш часто вас оточує. Все це неодмінно зобов'язане натякнути вам щодо напрямку яким потрібно буде рухатися. Наприклад, ви молода матуся та велику кількість часу проводите на свіжому повітрі з коляскою, чи є розумним вам при всьому цьому одягатися в дорогі сукні та носити туфлі на високих підборах?

Проаналізуй популярні тенденції. Не дивлячись на те, що мода менш стабільна, ніж стиль, не вникати в модні тенденції – це помилка. Мода є невід'ємним доповненням персонального стилю. Сліпо йти по стопах їй,

безсумнівно, не треба. Хоча цілком уникати поради дизайнерів також неможливо.

Здійсни аналіз напрямків стилю. Даний крок можна вважати завершальним. Підшукайте інформацію про те, якими рисами характеризується стиль одягу. Об'єднав в одне ціле підсумки досліджень, які ви провели раніше (стосовно вашого типу зовнішності, фігури, інтересів, стилю життя тощо), підберіть той стиль, який набагато краще за інші підійде до висновків, які ви зробити. Не бійтеся експериментів. Час від часу ми і самі не здогадуємося, що конкретно зможе підійти нам найкращим чином!

Кваліфіковані стилісти часто надають власні рекомендації з приводу того, як зробити власний стиль одягу. Вони радять приділяти основну увагу брендовим речам. Хоча справа не стільки в тому, що вони найбільш якісні. Просто практично постійно, брендові марки продумують стиль до дрібних складових частин. А отже модний образ неодмінно зобов'язаний бути завершеним.

Корисні посилання

Друковані джерела:

1. Усі уроки трудового навчання (дівчата). 5–6 класи. Інваріантний модуль / В. Г. Чемшит, С. В. Ляшенко, Л. А. Кузуб, Л. І. Гусєва. — Х. : Вид. група «Основа», 2011. — 208 с. : іл., табл. — (Серія «Усі уроки»).
2. Трудове навчання в школі: проектно-технологічна діяльність. 5–12 класи / За ред. О. М. Коберника, О. М. Коберник, В. В. Бербец, Н. В. Дубова та ін. — Х.: Вид. група «Основа», 2010. — 256 с.: іл., табл. — (Серія «12-річна школа»)
3. Богданова С. І. Трудове навчання. Обслуговуючі види праці. 9 клас: Розробки уроків. — Х.: Вид-во «Ранок», 2012. — 144 с. — (Серія «Бібліотека вчителя трудового навчання»).
4. Робочий зошит «Творчий проект». 9 клас. / Г. М. Гаврилюк, т. В. Срижова. Х.: Вид. група «Основа», 2011. — 16 с.: іл., табл. — (Серія «Навчаємось проектувати»).
5. Технология. 5-9 классы. Организация проектной деятельности / авт.-сост. О. А. Нессонова и др. — Волгоград: Учитель, 2009. — 207 с.: ил.
6. Игрушки и аксессуары из фетра / Т. В. Ивановская. — М.: РИПОЛ классик, 2012. — 256 с.: ил. — (Школа рукоделия).
7. 1. Баженов В. И. Материалы для швейных изделий / В. И. Баженов. — Москва: Легкая и пищевая пром-сть, 1982. — 312 с. 2.
8. Денисенко Л. І. Азбука домашнього господарювання: навч. посіб. з трудового навчання для учнів 5–9 кл. / Л. І. Денисенко. — Київ: А.С.К., 2003. — 232 с.: іл. 3.
9. Кульська-Кравченко Н. М. Декоративні в'язані вироби / Н. М. Кульська-Кравченко. — Київ: Техніка, 1985. 4.
10. Патлашенко О. А. Матеріалознавство швейного виробництва: навч. посіб. / О. А. Патлашенко. — [2-ге вид.]. — Київ: Арістей, 2007. — 288 с. 5.

11. Прикрась свій дім / Л. П. Гура, Л. Є. Жоголь, Н. М. Ісупова. – Київ: Техніка, 1990. – С. 215–246. 6.
12. Українське в'язання з любов'ю [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vyazannya.org>

Ресурси мережі Інтернет:

1. Творчий проект «З бабусиної скрині» (косметичка) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://trudove.org.ua/post/tvorchii-proekt-z-babusino-skrin-kosmetichka> - Назва з екрана.
2. Мастер класс: игольницы [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.livemaster.ru/topic/217209-master-klass-shem-podushku-sova> - Назва з екрана.
3. Гольники [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://masterjournal.ru/blog/ideas/1553.html> - Назва з екрана.
4. Гольники [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.riolis.ru/gallery/details.php?image_id=10137&mode=search&sid=03352bfb7622c58adef5ed8a31b1cf0a - Назва з екрана.
5. С. 7. Зображення вузькопрофільної машини для фарбування тканин Elasti Nylon + Polyester (FH1-2015), <https://www.youtube.com/watch?v=0m0p4JcIipY>
6. С. 19. Зображення ляльки «Бетсі Баттон», дизайн Елізабет Філіпс (Elizabeth Phillips), <https://www.loveknitting.com/betsy-button-knitted-doll-knitting-pattern-by-toyshelf>
7. Декоративний виріб «Пташине гніздечко», дизайн Алан Дарт (Alan Dart), <http://www.alandart.co.uk/nest-of-birds/> В'язаний чохол для чайника «Сова, що спить», дизайн Джулі Річардс (Julie Richards), <https://www.loveknitting.com/sleeping-owl-tea-cosy-knitting-pattern-by-julie-richards>
8. Пов'язки на голову, <https://cpeezer.com/2014/01/03/headbands-head-wraps-also-known-as-earwarmers/amp/>
9. С. 23. Проект Анни Марієнко, фото kickstarter.com,

10. <https://www.kickstarter.com/projects/1163965827/ohhio-gorgeous-chunky-knits?ref=city>
11. С. 31. Сумочка для в'язання,
12. https://www.etsy.com/ru/shop/JesabelleB?ref=profile_shopicon
13. С. 59. Чохол на склянку «Лисичка», дизайн Олександра Давідофф (Alexandra Davidoff), <http://www.stitchandunwind.com/ilyd-2015-day-5-simplicity/>
14. С. 78. В'язана шпаківня, джерело – журнал Marie Claire Idées, номер 77, березень/квітень 2010. Настінний годинник, дизайн Diamantini & Domeniconi, <http://diamantinidomeniconi.it/clocks/gomitolo>
15. С. 80. В'язаний браслет, <http://mypooppet.com.au/makes/2014/07/fun-accessory-diy-wovenyarn-bangles.html> В'язане намисто «коса», <http://olgajazzy.com/cable-braided-necklace/>
16. В'язане намисто «вузол», дизайн Олени Кузьміної, <http://kuzminaknit.blogspot.com/2013/06/>